

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Aquesta transcripció està pendent de verificació i correcció. Pot contenir, doncs, errades de fidelitat i incorreccions lingüístiques i no es pot considerar com una publicació oficial

Sessió núm. 37 / CS / 27.05.2026

Doc. Q:\D18\R440Transcripcio\CS\37CS\

Fitxer 37CS1

XV legislatura · cinquè període · sèrie C · número ****

Comissió de Salut

Sessió 37, dimecres 27 de maig de 2026

Presidència de l'H. Sr. Carles Campuzano i Canadés

Sessió 37 de la CS

La sessió de la Comissió de Salut (CS) s'obre a ****. Presideix Carles Campuzano i Canadés, acompanyat del vicepresident, Ernesto Carrión Sablich, i de la secretària, Maite Selva i Huertas. Assisteix la Mesa la lletrada Anna Casas i Gregorio.

Hi són presents [Sabrin Araibi Marachi](#), [Imma Ferret Raventós](#), [Sara Jaurrieta Guarner](#) i [Christian Soriano García](#), pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; [Jordi Fàbrega i Sabaté](#), [Rosa Jové i Montañola](#) i [Noemí Nieto i Fumanal](#), pel G. P. de Junts; [Alba Camps i Roca](#) i [Juli Fernández Olivares](#), pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; [Hugo Manchón García](#) i [M. Belén Pajares Ribas](#), pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; [María Elisa García Fuster](#), pel G. P. de VOX en Catalunya; [David Cid Colomer](#), pel G. P. Comuns; [Xavier Pellicer Pareja](#), pel G. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, i [Rosa Maria Soberana i Bonet](#), pel G. Mixt[membres comissió].

[Assisteix] a aquesta sessió [assistents].

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Projecte de llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2026 (tram. 200-00026/15). Departament de Salut. Compareixença del Govern per a informar sobre el contingut del pressupost del Departament i dels organismes i les entitats que en depenen (art. 131.4 RPC) (Text presentat: BOPC 496, 3).

El president

Molt bé. Molt bon dia.

Projecte de llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2026

200-00026/15

Si els hi sembla, anem a procedir a l'inici d'aquesta Comissió de Salut, com saben vostès, amb un únic punt de l'ordre del dia, que és el projecte de llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2026, Departament de Salut.

Compareix el conseller de la Presidència per informar sobre el contingut del pressupost del Departament i dels organismes i les entitats que en depenen. L'acompanya també el senyor Narcís Pérez, el secretari general del Departament de Salut.

Crec que també és una compareixença avui un tant peculiar, perquè tenim encara la consellera Pané de baixa. Crec que totes les senyores i els senyors diputats coincidiran en traslladar el desig d'una prompta recuperació de la consellera Pané.

I, a banda, donar també la benvinguda a diversos alts càrrecs dels departaments, tant de la Presidència amb la seva secretària general, la senyora Jiménez, com també el director del Servei Català de Salut, el senyor García, que ens acompanyen, i diversos altres càrrecs.

També ens acompanyen representants de la societat civil organitzada en el camp de la salut. Tenim el senyor Adserà, de la Unió Catalana d'Hospitals La Unió; la directora general de La Unió, la senyora Roser Fernández; el senyor Mayoral, president del Consorci de Salut i Social de Catalunya; la senyora Anna Zarzosa,

directora general de l'Associació Catalana d'Entitats de Salut; i algunes persones dels seus equips. També a tothom, benvinguts i benvingudes.

I conseller Dalmau, ja sap com funciona, tindrà aquests seixanta minuts que sempre som generosos en l'ús del temps. I, per tant, vostè té la paraula. Endavant.

El conseller de la Presidència (Albert Dalmau Miranda)

Moltes gràcies, president. I als membres de la Mesa, diputats i diputades, i a les persones que m'acompanyen. Permetin-me començar primer amb un agraïment i amb una salutació. Primer, als companys del Departament de Salut, al secretari general i a tot l'equip que avui ens acompanya del Departament, amb qui d'ençà de la baixa de la consellera de Salut, doncs, he pogut tenir el plaer de treballar també en aquest moment d'elaboració pressupostària. També a l'equip del Departament de Presidència i a totes les persones, diguem-ne, del conjunt del sistema que avui també ens acompanyen, tan importants i tan necessàries per a l'actuació que nosaltres fem.

I deixin-me també fer una salutació especial –que, tot i que no està avui a la sala, estic segur que ens està seguint– a la consellera Pané, que saben que segur que està seguint aquesta compareixença virtualment, doncs, desitjar-li de nou una ràpida recuperació, que pugui reemprendre de nou el més ràpid possible les seves funcions. I també un agraïment per tota la tasca que està fent, que saben que, tot i estar de baixa, ha estat en contacte també amb alguns de vostès.

En aquest període no ha estat exempts que passessin algunes coses. Hem tingut, des del punt de vista de la salut pública, el tema de l'hantavirus, que ens ha tingut ocupats. Hem pogut compartir també amb alguns de vostès, diputats i diputades, informacions al respecte quan van sorgir les primeres informacions. I, per tant, enviar-li aquest missatge d'escalf i de retorn el més ràpid possible a la consellera.

Estic avui aquí per segona vegada, ahir ho vaig fer per presentar els pressupostos del Departament de la Presidència, avui ho faig per presentar els pressupostos del Departament de Salut. Ho he dit, m'acompanya el secretari general i, per tant, doncs, entendran que, a diferència d'ahir, que vaig fer l'exposició sencera del conjunt dels pressupostos, doncs, avui m'acompanyarà el secretari general també en una part de

la intervenció i, per tant, ens podrem repartir els temps també per poder entrar en detall en algunes de les qüestions més importants, no?

Reiterar alguns dels missatges que vaig fer ahir, que em semblen rellevants tornar a compartir. Vaig dir: «Ara sí que sí els pressupostos tornen a aquest Parlament amb la vocació que siguin aprovats, amb una reivindicació que el nostre país necessita mirada llarga, consensos, acords i pressupostos».

Crec que aquesta ha sigut la forma d'entendre aquesta legislatura, la forma d'entendre la política del president de la Generalitat, que va arribar per obrir un temps nou en el nostre país, per posar les energies del país i de la institució en alguns dels temes que ens semblen que són essencials per a la competitivitat econòmica i el benestar social de la nostra societat.

I això significava, ho he dit, poder generar horitzons de mirada llarga per abordar els temes de fons del nostre país. Per fer-ho en base a grans consensos de país en l'àmbit públic, en l'àmbit institucional, també en l'àmbit privat, en l'àmbit del tercer sector, tan important especialment en el cas del sistema de salut i també entre les formacions polítiques.

I que el nostre país, si ha de poder abordar alguns dels grans reptes de fons que nosaltres tenim, evidentment, necessita pressupostos. I faig aquesta reivindicació de la mateixa manera que ho vaig fer quan ja vaig comparèixer, en aquell cas explicant els pressupostos del Departament de Presidència i del Departament d'Educació, que també vaig exposar en la baixa de la consellera d'Educació, amb la mateixa contundència, el nostre país, per tirar endavant, necessita acords i necessita pressupostos.

I hem d'acostumar el nostre país a què puguem tenir pressupostos en temps i forma. I és cert que aquests pressupostos arriben a les acaballes del mes de maig, a punt de començar el mes de juny i ben arribats estan. I faig un agraïment explícit, i ara m'hi referiré, als grups que hi donen suport.

Però hem de poder aspirar que el nostre país a partir del 31 de desembre, 1 de gener, entri en l'aprovació de pressupostos per no perdre cap de les batalles de fons que té la nostra societat, per no quedar enrere enfront dels nostres competidors, que crec que és un dels elements que hem de posar, tantes vegades que assenyalem,

diguem-ne, el creixement d'altres parts del país i quines són les aspiracions que té Catalunya, per no quedar enrere en relació amb altres competidors.

I per aconseguir això només es pot fer acordant. I sempre m'ho han sentit dir, hi ha més valentia en l'acord que en el desacord. El país es construeix des de persones que pensem diferent, però que som capaços de trobar punts d'unió, punts d'acord entre visions que són diferents.

I, en aquest sentit, vull d'avançada per fer aquest agraïment, primer, als Comuns, amb qui ja vàrem presentar un acord, per la valentia d'aquell primer acord de pressupostos que vàrem fer, que va posar èmfasi en moltes qüestions, en qüestions que tenen a veure de fons amb l'habitatge, amb el transport públic, amb la construcció de noves infraestructures tramviàries al conjunt del país, amb l'extensió de les bonificacions del transport públic en aquell primer acord de pressupostos que hem pogut ampliar en aquest segon acord de pressupostos.

I també al Grup d'Esquerra Republicana. Ho vaig dir en aquella primera presentació, crec que el camí que hem iniciat d'ençà de l'inici d'aquesta legislatura val la pena, que hem demostrat per la via dels fets que acordant estem fent avançar el país des de l'àmbit econòmic, social, també des de l'àmbit nacional i, per tant, que el país també ha guanyat sobirania en aquest temps.

Ha guanyat sobirania quan hem augmentat els recursos en matèria de Mossos d'Esquadra, quan hem afrontat problemes com els que té Rodalies, quan hem acordat un nou sistema de finançament. I crec que, justament perquè valien la pena aquests acords, havíem de poder plantejar que el país tingués pressupostos.

I crec que ha sigut possible fruit d'un diàleg franc que hem tingut. I també els hi dic, tot i que a mi m'agradaria que els pressupostos haguessin entrat en vigor l'1 de gener, bé estan aquests pressupostos si, fruit d'aquest diàleg, d'una major negociació, d'un major acord, hem pogut enriquir aquests pressupostos.

(L'exposició va acompanyada d'una presentació de xarts, que es pot consultar a l'Arxiu del Parlament.)

I ho dic amb la convicció que avui presentem uns pressupostos de 49.000 milions, que si saltem a la primera, a la segona pàgina... de 49.162 milions, que suposen un

increment significatiu de més del vint-i-dos per cent respecte dels pressupostos que vam aprovar l'any 2023. Dic, el nostre país havia anat encadenant aquestes pròrrogues pressupostàries d'ençà de l'any 2023 i crec que signifiquen un salt rellevant des d'aquest punt de vista.

Ho dic perquè algunes de les qüestions, i després en faré referència quan abordem el capítol d'inversions, però encara situats en aquest punt, són uns pressupostos que saben que incorporen disposicions addicionals, acords addicionals per valor de 4.693 milions, fruit dels acords amb Esquerra Republicana i amb els Comuns.

I alguns de vostès em diran: «Bé, però els pressupostos, en termes comptables, són els mateixos que varen presentar al gener». No, no són els mateixos. Sàpiguen que incorporem dues disposicions addicionals, la disposició addicional 24 i 25, dotades de majors recursos que ja s'estan produint a aquestes alçades de l'exercici pressupostari, que ens permeten arribar a aquests acords pressupostaris ampliables, que hem pogut definir, que hem pogut quantificar addicionalment fruit d'aquests acords pressupostaris amb Esquerra Republicana principalment, perquè part dels acords amb els Comuns ja estaven incorporats en els pressupostos inicials.

Que són uns pressupostos de país, amb visió, diguem-ne, que el nostre país necessita una dècada d'estabilitat per abordar els reptes, ho he dit, en matèria d'habitatge, en matèria d'infraestructures, en matèria de mobilitat, de canvi climàtic, també dels seus serveis públics, d'educació i de sanitat, però que fixen aquest horitzó.

I em sembla que és especialment significativa la següent diapositiva, quan un veu quina és l'evolució de les corbes d'inversió en el nostre país. I jo sempre ho dic, si vostès volen mirar en el balanç d'una empresa o en el d'una administració pública quina és la seva salut, quin és l'estat de les seves finances, en el cas de la Generalitat de Catalunya encara en un període de recuperació, diguem-ne, encara en un període de recuperació, doncs, poden mirar quin és el nostre nivell d'endeutament, quin és el nostre termini de pagament a proveïdors, que, per cert, aquest darrer mes l'hem tancat a vint-i-sis dies, quan vàrem començar el termini de pagament a proveïdors estava situat en els trenta-dos dies.

Però si no només volem mirar la salut,

Fitxer 37CS2

diguem-ne financera, a la nostra Administració, si no volem mirar on està el nostre projecte de futur, vagin a mirar el nostre capítol d'inversions. I crec que farem una bona radiografia del país si veiem com han evolucionat les inversions d'ençà l'any 2010 a l'any 2025. I ens adonarem que, evidentment, portem acumulat un dèficit important de recursos destinats a capitalitzar el nostre país.

Les inversions assenyalen a on estem fent els trens, els hospitals, les carreteres, a on estem posant les inversions en manteniment de tantes coses. I en aquesta radiografia dels pressupostos que ara entraré a desgranar de l'àmbit de salut, crec que és indestriable fer una lectura de què ha passat en el país en aquests darrers vint anys. Mantinguem les inversions.

En aquests vint anys, a Catalunya ha augmentat gairebé en 2 milions de persones la nostra població. Crec que això ha perjudicat el país? No, crec que això l'ha enriquit, l'ha enriquit socialment, l'ha enriquit culturalment. Avui som un país millor, també, perquè fruit d'aquesta arribada de persones en aquests darrers vint anys, ha sostingut el creixement econòmic de les nostres empreses, del conjunt del teixit productiu, del conjunt del teixit productiu català. Però és veritat que si no acompanyem aquest creixement demogràfic amb les infraestructures i els serveis públics necessaris, ens trobem un país que ha passat de 6 milions a 8 milions d'habitants, però encara amb unes infraestructures i amb uns serveis del país de 6. I ens hem de fer una reflexió tots plegats de per què hem arribat fins aquí. I crec que en el moment de presentació dels pressupostos és un element rellevant i crec que veient aquestes gràfiques d'inversió són bastant autoexplicatives; són bastant autoexplicatives d'on hem posat les energies del país, també de problemes estructurals que aquest Govern intenta millorar. Primer, diguem-ne del que va ser una recepta equivocada l'any 2008 en les mesures d'austeritat, que varen interrompre un procés de gran transformació que en aquell moment vivia Catalunya i que segurament a tots els governs els ha tocat gestionar també moments difícils, després, d'elements vinculats a l'infrafinançament crònic del nostre país. Sé que sortirà en les intervencions qüestions que tenen a veure amb el dèficit fiscal, etcètera, etcètera.

Podem seguir-ne parlant o podem seguir posant damunt de la taula propostes per solucionar-lo. I després de tretze anys amb el sistema de finançament caducat, aquest Govern, junt amb el grup d'Esquerra Republicana i un acord amb el Govern d'Espanya, ha posat damunt de la taula una proposta per augmentar el sistema de finançament en més de 4.700 milions d'euros. I, evidentment, això està permetent, diguem-ne, aquest major impuls –que es veu en aquestes columnes grises–, doncs, va tenir en els anys postpandèmia l'impuls dels fons Next Generation i de la reactivació econòmica que l'ha sostingut.

Però tenim un repte com a país, aquesta evolució de les inversions és completament idèntica si la veiem en l'àmbit educatiu. Després, ens preguntem moltes vegades quin és l'estat dels centres educatius en el nostre, en el nostre país des d'un punt de vista de la infraestructura. Mirin a on..., com hem invertit, com s'ha invertit a Catalunya en l'àmbit de l'educació en els últims deu o quinze anys i veuran una corba que s'ensorra a partir de l'any 2010 i que no es recupera fins aquest any, en el que ja hem afegit aquests 100 milions addicionals en el fons de prestació per al manteniment dels centres educatius del nostre país, a excepció de l'impuls que hi ha hagut, evidentment, a Catalunya fruit de la incorporació dels fons Next Generation.

I em sembla rellevant, perquè crec que aquesta gràfica amb aquest quaranta-cinc per cent més d'inversió, que encara no està en els nivells òptims en els que nosaltres voldríem arribar, nosaltres volem poder portar la inversió en els pressupostos de la Generalitat fins a la xifra dels 5.000 milions, ens posa a la vegada alguns reptes importants, també en com, diguem-ne, és la nostra capacitat de gestió i d'absorció d'aquesta capacitat d'inversió que ara mateix tenim situada en els 4.146 milions.

I aquí vull afegir alguns elements que tenen a veure en com estem flexibilitzant la nostra estructura d'execució de les inversions, fruit del decret llei que vàrem aprovar de simplificació de l'obra pública, de la col·laboració amb els ajuntaments del país, a qui agraeixo, perquè hem descarregat una part d'aquest repte d'execució d'inversió a través de plans com és el pla de barris, que inclou aquest pressupost, el pla de pobles, com poden ser les actuacions –ho deia– en l'àmbit del manteniment de

l'àmbit educatiu, i també, evidentment, del que ha de ser la col·laboració publicoprivada.

I apunto aquestes qüestions perquè em semblen avui especialment rellevants en la presentació d'aquests pressupostos. I sé que ara tindrem ocasió d'entrar en detall en el que ha de ser el fons dels pressupostos en l'àmbit de salut, però em semblava oportú que avui que fem aquesta presentació global de pressupostos poguéssim reflexionar sobre on estàvem i on estem arribant, d'on veníem en l'àmbit pressupostari en el nostre país.

I ho dic també posant en valor alguns elements que tenen a veure amb la bona gestió econòmica. El nostre objectiu és –ho saben– complir amb les regles de despesa, tot i que ens agradaria que fossin més flexibles des del punt de vista de la inversió, especialment en les inversions econòmicament sostenibles –també ho he dit–, en aquesta millora del termini de pagament als proveïdors, que estem reduint la nostra ràtio d'endeutament sobre el producte d'interior brut –que espero que tanquem un punt per sota– i especialment en aquest superàvit corrent amb el que han tancat els comptes de la Generalitat de més de 2.185 milions, amb els que vàrem tancar l'exercici anterior i amb els que hem fet posteriorment aquest rendiment de comptes a la ciutadania.

I aquesta és la fotografia sobre la que nosaltres hem de poder operar, sobre un moment en el que, a més, el nostre país afronta reptes socials, especialment en l'àmbit sanitari –ara hi entrarem– derivats de moltes qüestions que també tenen a veure amb l'envelliment, amb el canvi demogràfic de la nostra població, amb els efectes del canvi climàtic, amb la complexitat, sigui a les aules, sigui en les pròpies infraestructures, sigui en el propi àmbit de salut i amb nous reptes que hi han en el país, em semblava oportú que poguéssim fer això.

I insisteixo en aquesta reivindicació que he fet a l'inici de la meva intervenció del país dels acords –del país dels acords–, del país que arriba a acords entre persones que són diferents. Segurament, si els Comuns haguessin tingut –ja els hi dic jo– la possibilitat de fer aquest pressupost, haurien sigut diferents de com els hem fet nosaltres. Si ho hagués fet Esquerra Republicana, doncs, també. Però hem sigut capaços de trobar punts d'unió.

També sé, i no espero, evidentment, buscar unanimitat i una espècie de fals consens, però sí que ho dic amb un to positiu, de que a fer tirar el país endavant tothom hi és cridat. I ho dic en apel·lació a altres grups parlamentaris, especialment aquells que tenen vocació d'ocupar espais que tenen a veure amb la centralitat política i fer funcionar el país, crec que és bo que no ens mirem el país des de la barrera i que malgrat que no siguem capaços d'arribar a acords pressupostaris, diguem-ne, no perdem l'ocasió de en els temes de fons del nostre país poder estendre'ns la mà per arribar a grans acords que ens permetin fer avançar.

Fer funcionar el país, també els hi vull assegurar, és el major antídoto contra els populismes, és el major antídoto contra els extremismes. Si fem funcionar el país, si un després de pagar els seus impostos, aborda la qüestió de la dependència, passant dels quatre-cents dies als seixanta dies, com és el cas del que pretenem amb aquest pla Cura d'aquí un any i mig amb la integració que haguem fet amb el sistema d'atenció primària, com demostra el cas del CSIR, no?, amb aquesta prova pilot que hem fet en el CAP de Vic. Si passem de quatre-cents dies a seixanta dies, donarem més motius per a l'esperança, per no generar aquesta desafecció que a vegades es produeix entre la societat i les administracions. I crec que aquest és un repte al que estem cridats totes les formacions polítiques. I, per tant, vull que entenguin això també com una invitació oberta al diàleg en el seu conjunt, no?

Entrem en matèria en l'àmbit educatiu..., ai, educatiu; perdonin, eh?, és que això..., un també acaba havent de posar ordre als seus pensaments. Si entrem en l'àmbit de sanitat, en l'àmbit del Departament de Salut, saben que aquest pressupost arriba a aquests 13.840 milions d'euros, que és un increment substancial de més de dos-cents..., amb aquests més de 251 milions d'euros, fruit dels acords a què hem arribat amb els Comuns i amb Esquerra Republicana, que suposa un increment del 17,6 per cent dels darrers pressupostos aprovats i, diguem-ne, que representa més del trenta per cent del pressupost global de la Generalitat.

No ens fem trampes. Som conscients..., i ho dic també per anticipar algunes qüestions que apareixeran en el conjunt del debat, em diran: «Vostès van tancar l'any passat amb una execució de 16.000 milions.» Bé, com ha passat en els últims quinze o vint anys. La nostra feina i la tasca dels que estem aquí, diguem-ne, posant

un element de bona gestió és anar reduint progressivament aquesta despesa desplaçada, que crec que és bo per al conjunt del sistema, i que en aquest sentit estem avançant.

Però, per tant, seguim prioritzant aquest creixement en l'àmbit de salut. També els ho he de dir, aquest creixement no és només obra d'aquest Govern: els governs anteriors, especialment el Govern anterior, ja va produir un increment important en matèria del pressupost de salut, que em sembla que és rellevant també reconèixer en aquesta tasca que tenim de passar-nos el testimoni els uns als altres, no?

Com els deia, incorporem aquests més de 251 milions addicionals, fruit també dels acords a què hem arribat amb Esquerra Republicana i amb els Comuns, més de 294 en aquest període 2026-2030. Hi insisteixo, a les disposicions addicionals 24 i 25, vostès trobaran, diguem-ne, el detall del conjunt d'aquestes partides, que sumen – ho dic de memòria– 893 en l'exercici de 2026 i més de 4.100 milions en els exercicis 2026-2030 en la globalitat de departaments.

Quan fem la mirada per ciutadà, veuen que aquest creixement es va produint, anem consolidant aquesta millora en el pressupost de salut. També per factors endògens i per factors exògens, ho he dit abans, creix la població, creix l'envelliment de la població, creix la complexitat d'alguns tractaments, creix la inversió i la factura farmacèutica. Però, en tot cas, diguem-ne, aquest creixement del que és aquests 1.663,6 euros per persona, suposa un increment de 161,5 euros per persona respecte a l'any 2023. Per tant, anem consolidant aquest creixement a l'alça, que, com els deia, si després entrem a veure quina és l'evolució de la diferència entre el que nosaltres pressupostem i el que executem, que sabem d'entrada que serà més alt i, per tant, anem reduint progressivament aquesta despesa desplaçada, veurem que anem..., el nostre objectiu hauria de ser anar reduint aquest tant per cent sobre el que els he comentat.

I un pressupost que –ho he dit– contempla més de 157 actuacions d'inversions, que corresponen a 411 milions d'euros del pressupost per a inversions sanitàries l'any 2026, consolidant, si m'ho permeten, l'esforç inversor amb recursos propis després de l'impuls dels fons europeus.

I ho vull significar, perquè si tornéssim –que no cal– a la gràfica que els he exposat anteriorment, quan es veu la inversió global del conjunt del grup Generalitat, amb tot el seu sector públic, aquest esforç dels fons Next Generation sabíem que era un esforç circumstancial, que era una espècie de *one shot* que fixàvem, gran part d'aquestes inversions han anat en l'àmbit sanitari, que és fruit també de part d'aquestes accions que aquest Govern ha pogut entomar –ho he dit–, també fruit del treball que ha heretat de governs anteriors.

No seria d'altra manera que aquest Govern ha pogut inaugurar catorze CAPs nous en aquesta legislatura o que està en procés d'aquests tretze..., de transformació d'aquests tretze centres d'atenció primària nous. Poso l'exemple del CAP de Sitges o el CAP Besòs.

Però també saben, i ho vull posar damunt de la taula, que estem en ple procés del que diria la planificació sanitària del país dels propers no deu anys, sinó cinquanta anys, estem assentant les bases d'aquesta transformació. I això també és fruit de que el Govern, amb el conjunt dels operadors del sistema, amb el conjunt també del món municipal, hem assentat les bases d'alguns dels projectes que –ho he dit–, transformaran el nostre país des del punt de vista assistencial, també vull afegir, des del punt de vista de la seva vinculació amb la docència i amb la recerca. Poso l'exemple del campus Trueta a Girona, que just fa quatre dies hem fet la seva declaració com a projecte estratègic, especialment en tot allò que té a veure no només amb la redacció del projecte, amb la que ja estem, sinó amb el que té a veure amb la connectivitat elèctrica. Saben que ens trobem en ple procés d'ampliació de l'Hospital del Mar, saben que hem desbloquejat el que ha de ser el pla director per al nou campus del Clínic, la compra dels terrenys dels equipaments universitaris esportius de la Universitat de Barcelona, amb un acord amb l'Ajuntament de Barcelona, l'Ajuntament de l'Hospitalet i l'Ajuntament d'Esplugues, que ha significat reestructurar tota la mobilitat a la zona, amb aquesta nova estació de la línia 3, la connexió amb l'Hospital Sant Joan de Déu, espero que en breu amb l'anunci de la nova Facultat de Farmàcia. I, per tant, amb un dels elements importants. Crec que el tribunal de contractes tindrà a bé, doncs, en breu permetre'ns que puguem saltar a l'altre cantó de la ronda amb el nou edifici de consultes externes de l'Hospital Vall d'Hebron, amb el que ha de ser també la reconfiguració de to l'espai sanitari del

campus del campus Vall d'Hebron. Saben que estem, en el cas de les Terres de l'Ebre, ara finalitzant les obres de connectivitat de l'Hospital Verge de la Cinta a Tortosa, amb la connectivitat dels ascensors, i també espero que l'arqueologia ens permeti, doncs, finalitzar en breu les actuacions que hem de fer d'ampliació i transformació a l'Hospital Verge de la Cinta fins al seu trasllat al nou hospital.

Saben que estem en marxa del procés d'ampliació, diguem-ne, del major equipament sanitari actualment en transformació a Catalunya, que són les obres de l'Hospital Joan XXIII, també les que tenen a veure amb l'ampliació de l'Hospital Arnau de Vilanova.

I podria posar molts altres exemples de qüestions que crec que aquest Govern està abordant en el que ha de ser la seva planificació sanitària. L'altre dia vàrem tenir el que va ser la presentació del projecte hospitalari del nou hospital de Calella, amb un record que vull fer també al seu gerent, que va ser *alma mater* de la inspiració d'aquest projecte i, per tant, que ens permet visualitzar..., quan aixequem la mirada, veiem el que està sent una transformació important de l'àmbit sanitari.

Hi hauran recursos per a tot? Doncs per això treballem pensant i planificant projectes que són a futur. I en aquest sentit, doncs, em semblava important que avui, en aquestes mes de 157 actuacions poguéssim comentar-ho.

I vull també donar les gràcies no només a l'equip, diguem-ne, del Departament de Salut, del CatSalut, a tots els responsables de les diferents regions sanitàries, a tots els operadors del sistema que contribueixen a que puguem

Fitxer 37CS3

estar desenvolupant aquest nivell d'inversió. També els ho he dit abans, al món local no seria possible entendre el nou Campus de Salut de Girona sense la participació de l'Ajuntament de Salt, a on encara estem finalitzant alguns tràmits urbanístics, i de l'Ajuntament de Girona i de la resta del món municipal amb el que estem operant. I d'alguns reptes que saben que tenim, de futur, agafant algunes de les qüestions que ha fixat Esquerra Republicana en l'acord doncs del que té a veure amb la sostenibilitat del sistema. En el cas de les Terres de l'Ebre, per posar com un

exemple, l'Hospital d'Amposta i la seva integració, diguem-ne, en tot el que és l'àmbit sanitari de les Terres de l'Ebre.

I, per tant, aquest d'aquí, en l'àmbit inversor, el vull assenyalar com un dels elements essencials o importants del que té a veure amb aquestes actuacions per a l'any 2026, que és veritat que estic parlant de projectes que tenen a veure amb l'obra, amb la transformació, però darrere de tot això també hi ha com atenem millor els pacients, quan hem fet les ampliacions del bloc quirúrgic a l'Hospital de Móra o de l'Hospital de Can Ruti doncs té a veure amb com fem també una millor atenció assistencial. I s'incorporen altres qüestions –que sé que sortiran al debat–, com pot ser el cas de les trombectomies, en el que està sent l'ampliació a l'Hospital Arnau de Vilanova o a l'Hospital Joan XXIII a Tarragona, amb aquest objectiu de poder arribar als 24/7, diguem-ne. Venint constrets amb el que és l'accés a professionals, saben que en aquest sentit doncs tenim aquest compromís de poder assolir el més ràpid possible aquest 24/7 tan bon punt tinguem els professionals disponibles i puguin estar formats i acreditats amb el nivell d'hores que ens requereix, diguem-ne, la societat que els acredita. I, en aquest sentit, doncs em semblava oportú poder substanciar aquesta qüestió.

Entrem en algunes del que saben que forma part del full de ruta del Departament de Salut, de les prioritats que la consellera de Salut va fixar en el pla estratègic del departament, tant pel que té a veure amb la transformació del sistema, amb fer el sistema més eficient, del que té a veure... I aquí vull donar les gràcies a tota la gent que està darrere del CAIROS, al Manel del Castillo i a tot l'equip que hi treballa des del punt de vista del sistema –hi entraré després en detall, mantinguem-nos en el general.

En l'àmbit de l'atenció primària, vull reconèixer aquí especialment doncs aquest exemple dels CSIRs des d'un punt de vista d'aquest canvi en l'àmbit de l'atenció primària, en el nostre compromís per atendre les necessitats assistencials de la primària en aquestes quaranta-vuit hores; a l'atenció hospitalària d'accessibilitat i d'alta complexitat, a l'atenció intermèdia i la continuïtat assistencial, a tot el que hi té a veure en l'àmbit de la salut mental. Saben que en aquests pressupostos hem augmentat els recursos, també, del que està vinculat al pacte nacional de salut

mental de 20 a 25 milions d'euros, fent especial èmfasi també en tot allò que té a veure amb l'àmbit de la salut mental en l'àmbit juvenil. Faig aquí també constar l'aportació, no només d'Esquerra, sinó del jovent republicà, en l'acord que ara hem pogut afegir en aquest salt d'aquests 20 als 25 milions en l'àmbit del pacte nacional per a la salut mental.

En l'àmbit de la salut pública, la promoció i la prevenció, també vull posar èmfasi en els acords pressupostaris amb el Grup dels Comuns en tot allò que té a veure amb la prevenció de les malalties de transmissió sexual, especialment en tot el que té a veure amb els àmbits de prevenció en l'àmbit de la gent jove i amb aquesta dispensació, no?, de mètodes anticonceptius, de preservatius, per a la promoció i prevenció de la salut pública; en tot allò que té a veure amb els professionals del sistema de salut, que els volem posar al centre, perquè volem professionals ben cuidats, que volem professionals ben pagats. Volem tenir els millors professionals i, per tant, volem... Som un sistema de talent. Són persones atenent persones i, per tant, som conscients que nosaltres no ens equivoquem d'on està el centre: el centre està en els ciutadans, el centre està en els pacients, però també en el centre han de ser-hi els professionals del conjunt del sistema i, evidentment, entenent el nostre sistema com un element fonamental, també, del que és un dels motors econòmics del nostre país, tota la vinculació que té amb l'àmbit de la recerca, la innovació i la transformació digital.

Són molts els reptes que té la nostra Administració des d'un punt de vista de transformació; especialment en l'àmbit sanitari, els he de dir que són enormes. Malgrat que jo, que veig la visió a vegades global del conjunt de la Generalitat, els he de dir que són els alumnes avantatjats, diguem-ne, en aquest element de transformació del sistema des del punt de vista digital. Però també el seu *link* –ho he dit– amb el conjunt de la comunitat universitària de recerca i en l'àmbit de la innovació. I també vull substanciar-ho, perquè no només ho vull abordar des del punt de vista assistencial, sinó també des del que és el nostre punt de vista de suport a un motor econòmic fonamental per al conjunt del país.

Assenyalo aquestes qüestions. Ho deia, saltem al segon punt. Aquí jo crec que ja m'hi he referit anteriorment. En l'àmbit d'enfortir l'atenció primària i garantir un accés

ràpid al sistema de salut –ho he dit–, ampliem el servei, per exemple, de salut bucodental a més de 2 milions de persones. Els diria que vagin a veure les noves instal·lacions de salut del nou CAP de Pineda, que vàrem poder inaugurar –bé, ja està en funcionament de feia unes setmanes. Però vagin a veure les noves, també, instal·lacions d'atenció bucodental al nou CAP de Pineda. Amb aquest total de 3.892,4 milions d'euros, amb tot el que té a veure amb l'impuls al pla de salut afectiva sexual i reproductiva, que és un dels elements rellevants de les intervencions comunitàries orientades a la promoció de la salut i a la prevenció, o, entrant en el tercer dels punts, en aquests 7.270 milions per disposar d'uns hospitals, com els deia abans, més resolutius, especialment en els casos d'alta complexitat.

És veritat que... Abans ho he dit. Permetin-me que retorni un moment a l'àmbit de la primària, també en aquest exemple del que ha significat l'exemple del CAIROS en el que ha de ser aquesta nova planificació de l'àmbit de la dependència. I vull donar les gràcies especialment a tot l'equip del Departament de Salut que hi està darrere, també a l'Aina, que avui no la veig per aquí, però que segur que ens està seguint, i al Manuel del Castillo, que han estat darrere d'aquesta transformació del que ha de ser aquest canvi del sistema de prestacions de l'àmbit de la dependència. D'un àmbit que el volem molt més integrat en l'àmbit de salut, on sé que demanem un esforç als professionals de l'àmbit de l'atenció primària, però és on creiem que podem canviar aquesta mirada del procediment per una mirada assistencial, passar de mirar procediments a mirar persones, que és una mirada molt integrada ja en el conjunt del sistema de salut, no tant en l'àmbit social. I és per això també on vull substanciar la importància de la creació de l'Agència Integrada Social i Sanitària, que avui em semblava un element rellevant, no? I quan diem que el sistema de la dependència ha evolucionat fins als més de quatre-cents dies, en funció de les diferents àrees bàsiques de serveis socials, i el nostre objectiu és abaixar-lo a una posició intermèdia d'aquí a un any, als dos-cents dies, i d'aquí dos anys poder haver-lo consolidat en els seixanta dies, té a veure amb anar passant d'aquest àmbit purament procedimental, de prestacions econòmiques, de l'àmbit social a l'àmbit de salut. I això només serà possible des d'aquesta mirada compartida.

Torno al que deia, a aquests 7.270 milions d'euros per disposar d'aquests hospitals més resolutius, especialment en els casos d'alta complexitat, per reduir les llistes

d'espera, que segueix sent un dels reptes grans que té el nostre país. I crec que, aquests dos anys, hem aconseguit establir-les, i el nostre repte és un repte de país. Crec que és un repte que seria fàcil dir..., posar el gra petit i dir: amb un govern hi ha pujat [#07.46]. Que, en general, com a sistema, tenim un repte amb la reducció de les llistes d'espera i amb la millora –ho he dit abans– de les infraestructures i dels equipaments i el transport sanitari. Vull també fer un agraïment explícit a tota la tasca que ha fet el SEM en aquest procés de renovació del nostre contracte de prestació de transport sanitari integrat en aquells casos en els que ja hem anat fent tot el desplegament, que ha sigut un èxit, i, per tant, doncs en aquest nou sistema en global del SEM.

Aquests 461,8 milions per millorar l'atenció en l'entorn de les persones i evitar ingressos innecessaris amb el desplegament de l'atenció intermèdia i l'hospitalització a domicili per garantir la continuïtat de les cures. Els 589,3 milions per situar –ho he dit– la salut mental al centre, amb més prevenció, més suport i menys estigmes, reforçant el model comunitari i els serveis especialitzats. Hi afegeixo –ho he dit abans–, aquests 25 milions d'euros en l'àmbit del pacte nacional de salut mental. Aquests 267,6 milions per anticipar-nos a la malaltia i reduir les desigualtats en l'àmbit de salut, amb la creació de l'agència o amb, diguem-ne, el desplegament de l'Agència de Salut Pública de Catalunya i la xarxa d'intel·ligència epidemiològica i l'ampliació dels programes de cribratge, que és una de les qüestions rellevants que estem impulsant. I amb aquests 1.118,8 milions addicionals per cuidar els professionals i reforçar l'estabilitat del sistema.

Saben que d'ençà l'aprovació dels anteriors pressupostos, i, per tant, en no haver pogut actualitzar les diferents RLTs..., ens permet avançar en l'estabilització d'aquests més de set mil professionals en el conjunt del sistema, que ens permet, per tant, reduir la temporalitat, que és un dels requisits globals del conjunt de les institucions comunitàries amb les administracions públiques de l'Estat espanyol i, per tant, del conjunt del sistema a Catalunya i, per tant, doncs amb major afectació també en l'àmbit de la salut. I aquests 233,3 milions per consolidar una salut més innovadora, precisa, segura i preparada per al futur, amb el pla estratègic de recerca i innovació, l'historial electrònic de salut i reforçant la ciberseguretat i la governança de dades. Aquest saben que, a més, és un element important. Vàrem rebre l'any

passat en el conjunt del sistema del sector públic de la Generalitat més de 9.000 milions d'atacs informàtics al conjunt del sistema. I, per tant, tots ells acaben gestionant uns quatre mil incidents de ciberseguretat anuals. I, per tant, doncs aquest és un dels grans reptes que tenim de futur des del punt de vista de la nostra major preparació. Saben que aquí estem treballant en diferents temes que hi tenen a veure, com l'encriptació quàntica, aquesta proposta de comunicacions quàntiques sobre la que el Govern de Catalunya treballa, no?

I un sistema, els he de dir, que cal reforçar en el seu conjunt, perquè quan parlem de reforçar el sistema de salut, parlem de tot el sistema: de l'atenció primària, porta d'entrada i columna vertebral del conjunt del sistema de salut, dels hospitals, de l'atenció intermèdia, de la salut mental, del SEM i de tots els dispositius assistencials en el conjunt del territori, no? I el que volem, en definitiva, és un sistema més integrat, més proper i més centrat en les persones.

I, a partir d'aquí, doncs entraria potser a substanciar-los alguns dels acords que específicament doncs tenen a veure amb aquests acords pressupostaris que hi hem arribat amb els Comuns, amb el Grup dels Comuns i amb el Grup d'Esquerra Republicana. Ho he fet abans en termes genèrics, també, per al conjunt del pressupost, doncs en aquests més de 251 milions per a l'any 2026, 293,6 per la suma de l'acumulat entre el 26 i el 30, no? Dos-cents cinquanta milions d'euros, fruit de l'acord amb Esquerra pel dèficit històric de finançament a la sanitat catalana, amb aquest objectiu d'anar reduint paulatinament la despesa desplaçada. Aquests 25 milions d'euros per al reforç del model de salut mental infantojuvenil, amb l'ampliació de places de formació especialitzada, el reforç de la xarxa assistencial i comunitària. I els 5 milions previstos ja els hi he dit que estan desplegant a través del pacte nacional de salut mental que gestionem, en aquest cas, amb el Departament de Presidència, no? Aquests 23 milions d'euros entre el 26 i el 30, 1 milió d'euros dels quals l'any 2026, de l'acord amb els Comuns per reforçar la prevenció de les infeccions de transmissió sexual entre els joves mitjançant vals anuals de vint-i-cinc euros per a preservatius destinats a persones d'entre setze i vint-i-cinc anys amb l'objectiu de promoure la prevenció i l'autonomia reproductiva, no?, mesura impulsada conjuntament amb el Departament d'Igualtat i Feminismes.

I després he fet referència a algunes de les qüestions, com era el cas dels hospitals municipals de les Terres de l'Ebre, el Grup Salut Terres de l'Ebre, fos l'Hospital Comarcal d'Amposta, la Clínica Terres de l'Ebre, l'Hospital Santa Creu de Jesús, amb els quals, diguem-ne, ja hi estem treballant. O amb els Comuns des del punt de vista de la reducció de les llistes d'espera amb objectius per a aquest any 2026: increment de participació en el cribratge colorectal, la millora de les condicions laborals i assistencials vinculades a les ITs, el pla de reforç i retenció de llevadores, la recuperació de la cobertura assistencial a Can Sant Joan, a Montcada i Reixac. I altres coses, diguem-ne, que han pogut consultar en aquest acord amb Esquerra Republicana i amb els Comuns.

Jo ara passaria la paraula al secretari general del departament perquè puguem entrar en més detall d'algunes de les qüestions de les partides pressupostàries. I, a partir d'aquí, si em deixes dos minuts per fer un tancament, secretari, doncs ja passaríem, president, la paraula.

El president

Molt bé. Doncs, secretari, endavant.

(L'exposició va acompanyada d'una presentació de xarts, que es pot consultar a l'Arxiu del Parlament.)

El secretari general del Departament de Salut (Narcís Pérez de Puig)

Moltes gràcies, conseller. Senyores i senyors diputats i diputades, bona tarda. Ara explicaria el detall d'aquestes xifres del pressupost que ha anat explicant el conseller en funció de les diverses prioritats. Per tant, explicaré algunes xifres que, de fet, doncs ja coneixen. Però sí que els explicarem de tal manera doncs que puguem arribar a poder exposar amb tot el detall i la transparència aquests imports.

Aquest esquema ens resulta útil per explicar quina és l'estructura del pressupost, quines són les xifres que estan consignades i que podran vostès consultar en el pressupost del departament, eh?, que és la xifra que comentava el conseller dels 13.840 milions d'euros en el seu conjunt. Però com arribem també al pressupost consolidat de Salut, dels 13.501 milions d'euros que trobaran consignats en el pressupost. La xifra del requadre vermell és la xifra dels 13.383,6 milions d'euros.

Aquesta és la xifra que agrupa el pressupost del departament, és a dir, de l'estructura del Departament de Salut i l'estructura de les entitats adscrites al Departament de Salut, de 414,4 milions d'euros, als que s'ha de sumar el pressupost del Servei Català de la Salut, que té un pressupost de 12.969,3 milions d'euros, d'acord? Aquest pressupost del Servei Català de la Salut és el que el departament transfereix al servei, i el servei,

Fitxer 37CS4

a la seva vegada i per la significació i consolidació que té l'Institut Català de la Salut, transfereix per al pressupost de l'Institut Català de la Salut per l'import dels 3.849,7 milions d'euros, i la compra de la medicació hospitalària de dispensació ambulatoria de 268 milions d'euros.

Per tant, per donar la xifra consolidada del Departament de Salut, el que correspon és aplicar els increments corresponents als ingressos propis, tant del Servei Català de la Salut, que els veuen en la segona filera, com de l'Institut Català de la Salut.

En aquest cas, els ingressos propis del Servei Català de la Salut són 8 milions d'euros, corresponents, principalment, doncs, als retorns de concessions vinculades a l'ús dels immobles destinats a l'assistència sanitària en l'àmbit del SISCAT.

I els ingressos propis de l'Institut Català de la Salut, que serien aquests 110 milions d'euros corresponents a activitat que es realitza, doncs, fora de l'àmbit, diguem, de cobertura del Servei Català de la Salut, com podrien ser l'àmbit de mutualistes, activitats relacionades amb accidents de trànsit i altres.

Aquesta suma, és a dir, la suma del Departament de Salut i Servei Català de la Salut més els ingressos propis del Servei Català de la Salut i de l'Institut Català de la Salut, doncs, surt la xifra del pressupost consolidat dels 13.501,8 milions d'euros, eh?

La xifra global dels 13.000, dels 13.840,3 milions d'euros que explicava el conseller, surt de sumar l'import dels 456,7 milions d'euros, que vostès no els trobaran específicament consignat en el pressupost del departament, sinó que està en partides de diversos departaments del Departament d'Economia, i que correspon a l'aplicació dels increments retributius de l'any 2025 i de l'any 2026.

Per tant, i per aclarir aquests imports, quan estem parlant d'un pressupost global del departament de 13.840 milions d'euros, i després vagin a consultar el pressupost del departament i vegin la xifra dels 13.501, l'explicació és, precisament, aquesta, eh? És que es tracta d'una partida que està, en aquests moments, consignada al Departament d'Economia per aplicació en els seus respectius departaments, en funció dels compromisos assumits pels increments retributius, com deia, de l'exercici 2025 i del 2026.

Un altra manera d'explicar-ho, és a dir, el Departament de Salut, amb un pressupost 414,4 milions d'euros, eh?, que representa un increment, en l'àmbit estrictament departamental del departament, de 76,5 milions d'euros.

Aquí hem de pensar que un increment fonamentalment es produeix en l'àmbit de l'adquisició de vacunes i de l'increment de la cobertura vacunal, amb un increment del 22,6 per cent.

En l'àmbit del Servei Català de la Salut, la xifra dels 12.967 milions, que és la xifra que els comentava abans, més els 8 milions d'ingressos propis, suposa un increment del pressupost del Servei Català de la Salut de 1.683,2 milions d'euros, un increment del 14,9 per cent.

I d'aquí, si consolidem aquest import amb els ingressos propis de l'Institut Català de la Salut, els 110 milions d'euros que abans els hi comentava, més amb l'increment consolidat dels 414, més la consolidació de pressupost CatSalut amb ingressos propis i ingressos propis de l'ICS, ens resulten els 13.501,8 milions d'euros, l'increment global del 17,6 per cent que hem comentat en alguna ocasió.

Quan parlem de pressupost consolidat de l'Agrupació Salut, aquí hem d'afegir també aquells ingressos propis de les cinquanta-dues entitats que conformen tota l'Agrupació Salut, tant les entitats adscrites al Servei Català de la Salut com les entitats descrites al departament que poden tenir, per raó de la seva activitat, algun ingrés, algun ingrés propi addicional que no és a càrrec del servei o del departament.

Per veure l'evolució del pressupost, explicava també el conseller el pressupost del Departament de Salut, que ha tendit al creixement. Les franges més clares són els corresponents a pressupost prorrogat, les franges fosques en exercicis en què s'ha prorrogat un pressupost.

En aquesta ocasió, observem el salt que realitza el pressupost del Departament de Salut respecte, doncs, als exercicis anteriors. Hem de tenir en compte que hem pogut gestionar aquest pressupost amb suplementos de crèdit aprovats, doncs, també gràcies als acords que s'han pogut adoptar amb els grups d'Esquerra Republicana i dels Comuns en aquest període, i que són acords que han estat valuosos per poder mantenir, doncs, aquesta gestió i execució del pressupost.

Però certament ens situem en l'exercici 2026 amb un pressupost, amb una estructura pressupostària ja adequada a les prioritats fixades pel Departament, per tant, amb un alleugeriment significatiu de la càrrega de gestió pressupostària corresponent.

I en aquesta diapositiva ja entrem a la qüestió, que també ha esmentat el conseller, respecte del dèficit històric que presenten els comptes del Departament de Salut. És una xifra que vostès ja coneixen, perquè s'ha compartit amb vostès, i és una dada coneguda.

En aquest cas, presentem les franges més clares, no?, que corresponen al pressupost, al pressupost de l'exercici en qüestió, i la franja de blau més fosc, la despesa desplaçada, és a dir, la diferència entre la despesa meritada total respecte del pressupost.

El 2026 l'expressem amb aquest color més vermellós, en el que es veu, bé, el pressupost, en el que ens situem en els 13.501,8 milions d'euros, i prenem com a referència, doncs, la despesa meritada, l'escenari de creixement de despesa del 3,5 per cent acordada en acord de Govern de 23 de desembre de l'any 2025, com també s'havia fet en l'exercici anterior, en el 3,2 del 24 respecte del 25.

Aquí és on els acords adoptats, l'acord adoptat amb Esquerra Republicana, respecte de la possibilitat d'habilitar fons addicionals per la quantia de 250 milions d'euros, amb l'objectiu, crec que un objectiu compartit, un objectiu que és prioritari i que ha de poder progressivament anar adequant el pressupost a les necessitats reals del sistema de salut que s'expressen més en la despesa meritada que no en el pressupost, per bé que poder assumir aquests nivells de despesa i també algunes especificitats en l'àmbit de gestió pressupostària, com podria ser, doncs, en l'àmbit

del transport sanitari o en l'àmbit de les inversions, que és necessari poder disposar del crèdit pressupostari suficient per poder-ne fer front.

A continuació, presentariem el pressupost amb la classificació econòmica, amb la distribució per capítols. En aquest cas, el capítol I, amb aquest creixement del 16,2 per cent, correspon al pressupost del Departament Servei Català de la Salut i l'Institut Català de la Salut.

Com saben, doncs, tot el què és la despesa de personal del sistema de salut, de les entitats concertades, doncs, quedaria impactat en l'àmbit del capítol II, o la compra de serveis sanitaris, que se situa en aquest creixement del 13,8 per cent.

Per tant, diguem que la xifra no la trobem només en el capítol I, sinó que el que és despesa de personal, doncs, en l'àmbit de salut, com saben, és més ampli, i afecta, principalment, també el capítol II.

Destaca l'increment de la medicació hospitalària de dispensació ambulatoria, un creixement molt important. Vostès saben perfectament el que implica, doncs, en aquests moments, des d'un punt de vista de la despesa de despesa sanitària, l'increment de la innovació, l'accés a la innovació i també els increments relacionats amb la farmàcia, diguem, de recepta, i també l'increment de vacunes, que, com els hi deia, és una explicació important del creixement global del pressupost del Departament de Salut, dels 400 milions del Departament de Salut que els hi comentava abans.

I en els capítols VI, VII, VIII, en el capítol d'inversions i infraestructures sanitàries, aquí els hi faig una menció, perquè hi haurà una dada diferent. Quan parlem de 414,4 milions d'euros, ens referim al pressupost d'inversions del Servei Català de la Salut i del Departament de Salut, eh?, que veuran que el Servei Català de la Salut són 411, i aquesta petita diferència és el que és pròpiament pressupost d'inversions del departament. Per tant, aquest creixement del 17,6 per cent expressat en aquesta classificació.

Si aquí ens classifiquem, segons classificació funcional, per partides, hi ha un primer àmbit, que és de direcció i administració generals, amb aquest creixement de 23,1 milions d'euros. Aquesta partida que, en alguna ocasió, s'ha explicat, es refereix estrictament l'estructura departamental, l'estructura, doncs, administrativa del

departament, del servei i dels seus ens, i també s'hi imputen projectes transversals que, per la seva naturalesa, no es poden categoritzar en altres àmbits funcionals, com podrien ser l'àmbit de la ciberseguretat o algun projecte singular, com és el de la protonteràpia, entre d'altres.

Veiem, per això, i destaquem els increments de l'atenció primària. Ho ha expressat el conseller. És a dir, hi ha una prioritització, una voluntat de posar en el centre l'atenció primària, l'atenció comunitària, també la salut pública, amb un creixement molt significatiu.

Aquests 267,6 milions d'euros corresponen a la voluntat d'assolir el desplegament efectiu de l'Agència de Salut Pública. De fet, amb el desplegament de l'Agència de Salut Pública i la implicació que té, pel que fa al redimensionament i reestructuració del propi Departament de Salut, el que serà estrictament assignat a salut pública serà superior.

Estimem que podria ser inclús de 10 milions superiors, pel que fa a la reassignació d'efectius que, en aquests moments, estan al departament, a la Secretaria de Salut Pública, i que passarien a l'àmbit de l'agència.

I també en l'àmbit de recerca i innovació, saben que, en aquesta legislatura, s'ha promogut la Direcció General de Recerca i Innovació en Salut, i hi haurà un increment significatiu amb 9 milions d'euros addicionals per a les convocatòries de suport a la recerca i de suport i millora de les convocatòries en el marc del pla estratègic de recerca i innovació en salut.

Entrant en l'àmbit de les inversions, aquí, aquestes xifres corresponen a l'evolució del pressupost, de despesa o d'inversió del Servei Català de la Salut. Aquesta gràfica el que expressa és l'evolució del pressupost d'inversió.

La franja més fosca correspon a les inversions realitzades amb esforç de recursos del pressupost en curs. La franja més clara representa finançament d'actuacions acabades que s'imputen en aquell exercici. Per tant, endeutament, en aquest cas.

Veiem com partim de l'any 2010 amb una xifra de 283 milions d'euros de recursos propis assignats a inversió, amb una davallada, doncs, originada per la situació de crisi econòmica que va fent que creixi la part, diguem-ne, d'impacte de les actuacions

ja acabades i pendents de finançar, amb un salt molt significatiu a partir de l'any 2022, amb l'efecte dels fons Next Generation, que, doncs, amb actuacions amb aquest pressupost 22-23.

I ara passem directament al 26, perquè aquí estem només veient exercicis en els que hi ha hagut pressupost. Arribant als 411, però consolidant 363,22 milions d'euros amb recursos propis, amb actuacions en curs, i 47, per tant, reduint aquesta part que és d'actuacions ja acabades.

Per tant, aquesta xifra és significativa per subratllar el que comentava el conseller. És a dir, estarem en valors per sota del que ha estat l'oportunitat d'executar fons Next Generation, però consolidem estrictament amb recursos propis una major capacitat inversora que hem d'acompanyar també amb aquests mecanismes de flexibilització, que ens han de portar a ser més eficaços en l'execució d'aquestes inversions.

Per tant, en xifres globals, presentariem aquest import de que en l'àmbit del Servei Català de la Salut de 411,08 milions d'euros, amb aquest desglossament, amb 88,36 per cent del pressupost destinat a noves actuacions. El finançament d'actuacions en curs que es troben en qualsevol fase, ja sigui en fase de projecte o ja es trobin en fase d'obres.

I, conseller, fins aquí l'explicació. Sí, president.

El conseller de la Presidència (Albert Dalmau Miranda)

Perfecte. Faig aquest apunt final, doncs, recordant el que he volgut comentar a l'inici, no? El país necessita pressupostos. El país que nosaltres..., sobre el que nosaltres creiem, sobre el que volem transformar, necessita pressupostos per abordar els reptes de fons.

Jo sempre ho he dit, no és perquè sigui un optimista antropològic, que també, perquè crec que el nostre país ho té tot perquè li vagi bé. Això no vol dir caure en el cofoisme ni vol dir pensar que el nostre país no té reptes. El nostre país té reptes de profunditat, però si els té, i acceptem que els té, més val que ens hi posem entre tots a començar a abordar-los.

I si els necessitem, necessitem de la suma de tothom. I mentre, diguem-ne, l'arc parlamentari sigui el que és, sense majories absolutes, requereix de l'acord de persones i de formacions que pensem diferent.

I vull tornar a acabar amb aquest agraïment, diguem-ne, amb l'agraïment a la valentia dels acords per part d'Esquerra Republicana i del Grup

Fitxer 37CS5

dels Comuns perquè crec que val la pena, perquè hem anat demostrant per la via dels fets que allò que hem dit ho hem anat complint. També els he de dir que no es pot donar la volta com un mitjà al país ni en dos dies, ni en dues setmanes, ni en dos anys. Alguns dels temes dels que parlem tenen una càrrega de profunditat que requeriran del treball d'una dècada, però si tenim de nou mirada llarga a grans consensos de país i som capaços d'arribar a acords per aprovar pressupostos, serà més fàcil entre tots. I els grups de l'oposició que presentin esmena a la totalitat, no hi coincideixo, ja ho saben. Crec que el president de la Generalitat ens va demostrar que quan era cap de l'oposició va estendre sempre la mà perquè s'aprovesin pressupostos en el nostre país, però també entenc les seves crítiques com una contribució a la millora del país.

Acabo amb aquest recordatori de que cal entre tots fer que el país funcioni, que és l'únic antídote contra els populismes i els extremismes, per guanyar confiança dels ciutadans i ciutadanes amb les institucions, i amb aquesta invitació a mà estesa a què més enllà del que són els acords pressupostaris, es pugui comptar amb la visió de tothom, es pugui comptar amb els acords de tothom per no mirar-se el país des de la barrera. Així que sense més, president, ho deixariem aquí.

El president

Moltes gràcies, honorable conseller. Moltes gràcies, senyor Pérez de Puig.

Ara serà el torn dels grups parlamentaris un cop s'ha presentat el contingut del pressupost del Departament de Salut. No sé si els portaveus voldrien aturar-se, o seguim tot? Sí, no? Doncs prosseguim, i començaríem amb el grup Parlamentari de Junts donant la paraula al seu portaveu, el senyor Fàbrega. Endavant.

Jordi Fàbrega i Sabaté

Gràcies, president. Bé, Honorable Conseller Dalmau, Secretari general. Benvinguts!
Bon dia a tothom.

Permeti'm començar desitjant una ràpida recuperació i complerta a la consellera Pané, i també donar la benvinguda a tota la resta de gent dels dos departaments que avui ens acompanyen, a totes les entitats.

Bé, abans d'entrar en detall en Salut sí que voldria realitzar una reflexió general sobre els pressupostos, que serà més curta que el míting que ens ha fet vostè, perquè jo sí que vull parlar de Salut, però és veritat que aquests pressupostos arriben tard, i no només és que arriben tard, sinó que arriben després del ridícul polític de fa uns mesos, quan el president Illa es va veure obligat a retirar-los per manca de suport parlamentari, cosa que no havia passat mai en aquest Parlament.

Van prometre pressupostos l'1 de gener del 25; estem a la meitat del 26 discutint uns comptes que, de fet, són els mateixos, com han dit, que es van presentar al febrer, per tant, han fet perdre mig any al país. I encara és més greu perquè l'únic que ha canviat són aquests 893 milions que vostè ens ha explicat que fruit dels acords d'ERC i Comuns, que ja els tenien reservats per a això, per tant, és un dos per cent del total. De fet, avui m'ha estat més fàcil seguir la compareixença perquè amb les diapos eren exactament les mateixes que al febrer, han canviat d'ordre, però eren exactament les mateixes. N'he trobat a faltar un parell, després els ho diré, no? És a dir, no hem vist més ambició, no hem vist més recursos, no hem vist més projectes. I aquests pressupostos consoliden, segons Junts per Catalunya, això, una legislatura de la mala gestió i de la resignació, i de la subordinació als interessos del PSOE.

Perquè el problema de Catalunya continua sent doble. Un primer és estructural, un dèficit fiscal crònic de més de 20.000 milions d'euros anuals que impedeixen disposar de tots els nostres recursos, i el segon, conjuntural, un govern feble, condicionat pels Comuns, dependent d'Esquerra i subordinat al PSOE. No fa tres mesos, només tres mesos, ERC afirmava que la recaptació íntegra de l'IRPF era condició sine qua non per aprovar aquests mateixos pressupostos, i ara han canviat la sobirania fiscal per un projecte ferroviari parcial mentre es falca en aquest Govern

més espanyolista de la història. Però és que això el més greu és que afecta especialment a Salut, perquè la salut és l'àmbit on es veu més clarament la diferència entre el relat i la realitat, no? Anem a les xifres. Vostès pressuposten 13.840 milions d'euros en Salut i el mateix Departament reconeix que el tancament provisional del 2016 –vostè ho ha comentat– era de 16.351 milions i probablement aquest 2025, i aquest 2026, doncs, tancarem amb 17.000. Per tant, el que necessita el sistema sanitari per funcionar exactament igual que ara són 17.000 milions, aquest és l'escenari real, i en canvi, amb aquests pressupostos ens en falten més de 3.000 milions. I això no és una desviació puntual, és un model estructural de pressupostació que té conseqüències molt greus.

Entre altres coses perquè el que avui estem fent aquí, com que el pressupost no reflecteix la despesa real, el Parlament no decideix sobre com es gasten els diners en la política sanitària. El que fem és regularitzar despesa desplaçada, crèdit extraordinari, tensions de tresoreria..., és a dir, opacitat, impossibilitat de planificació i un sistema que viu al límit. I hi ha una qüestió de transparència important. Si només ens expliquen 13.840 milions en què se'ls gastaran, quan ens en gastarem 17.000. tots aquests percentatges de distribució de despesa que vostès ens han presentat no són reals, perquè hi ha 3.200 milions com a mínim que no sabem, com a mínim, al Parlament, els membres d'aquesta comissió, en què se'ls gastaran, i això no és transparent. De fet, al marge, ja li vam comentar a la consellera Pané, a Salut ens han d'explicar les xifres pressupostades, perfecte, però sobretot ens han d'explicar les xifres en què se'ls gastaran. Perquè si sabem que la despesa final és molt superior a aquesta, doncs aquí estem falsejant les xifres. Aquí, amb aquestes xifres, doncs si, ens surt un cinquanta-dos per cent en atenció hospitalària, un vint-i-vuit per cent en primària i un 4,3 en salut, no arriba, un 2,9 en inversions, un 1,9 en salut pública. Però és que és fals, perquè el vint-i-dos per cent del pressupost, que són aquests..., o de la despesa, que són aquests 3.200, no ho sabem. Per tant, aquesta és la diapo que els ha faltat. Jo crec que els ha faltat una diapo per dir, dels 17.000 milions ens els gastarem en això, perquè llavors els percentatges canvien.

No ho diem només nosaltres, eh? Al març, el professor Guillem López Casasnovas ja ho va dir, i ell no és partidista. Aquests pressupostos no afloren tot el dèficit estructural de la sanitat i mantenen una infrapressupostació superior als 3.000

milions d'euros. I Metges de Catalunya encara és més contundent. El seu secretari general diu literalment: «Els comptes no cobreixen l'activitat ordinària, generaran dèficit. Viure instal·lats en la irrealitat només fa que empitjorar els problemes». I aquí hi ha la gran qüestió, perquè vostès parlen d'un increment pressupostari històric, però quan analitzem la despesa del 25 amb la que serà la despesa del 26, l'increment és de 600 milions d'euros, és un 3,8 per cent, no arriba, i la major part d'aquest increment se'n va a farmàcia, medicació d'alt impacte, increment retributiu, concerts i costos recurrents..., és a dir, despesa necessària, cert, però és de manteniment, no és despesa transformadora.

Perquè, conseller, quants d'aquests diners es destinen de veritat a desplegar noves polítiques transformadores? Quina partida concreta es destina a desplegar rehabilitació cardíaca arreu del país? Sap, conseller, que està negant aquesta teràpia a qui ho necessita? Quants diners es preveuen per implantar ja ara aquesta prova pilot que vostè ha comentat a Vic, de la valoració de la dependència que realment pot funcionar molt bé; ens hem d'esperar fins al final del 2027 per tindre-la implantada? Quants recursos de veritat hi ha per a la implementació de l'Agència Integrada Social i Sanitària? Per cert, el 19 de maig s'havien de presentar els estatuts segons la llei, i de moment encara no els tenim, no? O la trombectomia mecànica, ens hem d'esperar a finals de 2027 o podrem tindre el 24/7 a Lleida i a Tarragona ja aquest any? Perquè aquestes són algunes de les reformes que sí que poden transformar el sistema i que en aquests pressupostos no hi són. Per tant, la pregunta és senzilla: com millorarem el sistema sanitari amb un 3,8 més de despesa real?

Perquè la realitat assistencial que tenim a Catalunya és dura, i vostès ho saben. Aquí hi ha l'informe de la Síndica, que estic segur que se l'ha llegit perquè és el del 2025, per tant, del seu primer any a Govern, i la part de Salut és molt dura. Li faig un resum: col·lapse persistent de l'atenció primària, increment de llistes d'espera, desigualtats territorials, problemes d'accessibilitat, saturació d'urgències, manca de professionals, dificultats creixents en salut mental... Miri, un exemple que vostè n'ha fet una mica d'esment, la PrEP. Sap quantes persones hi ha a Catalunya esperant per accedir a la prevenció del VIH? Entre 3.500 i 5.000. I el cost aproximat per acabar amb aquesta llista d'espera seria entre 3 i 4 milions d'euros. I vostè ens ha dit que

s'ha posat una part amb l'acord dels Comuns, però no hem acabat de veure si realment era per la PrEP, era pels preservatius, etcètera. Però és que això és el 0,03 per cent del pressupost en Salut. I aquesta és la realitat que veiem, no grans discursos, però manca de recursos fins i tot per a aquestes polítiques preventives, clarament cost-efectives, ens ho diu la Síndica. Cal un canvi de rumb, perquè la salut està col·lapsada.

Dades, només uns exemples. Seixanta-sis dies per una ressonància, 94 dies per una pròtesi de genoll, 188 per una visita al traumatòleg, setmanes perquè et visiti el teu metge d'atenció primària, mesos perquè et visiti el psicòleg. I aquests pressupostos no ens ha semblat veure de veritat un pla estructural potent per reduir aquestes llistes d'espera, ni un pla de reforç de professionals. I això és molt preocupant quan els mateixos professionals ens ho diuen. El Col·legi d'Infermeria de Barcelona adverteix que quatre de cada deu infermeres es plantegen abandonar la professió en els propers deu anys per condicions laborals, sobrecàrrega assistencial i desgast acumulat, i un disset per cent vol abandonar abans de dos anys. Aquesta és la realitat. Els metges han convocat onze vagues mentre vostès ni tan sols s'hi han volgut reunir. La ciutadania està atrapada en llistes d'espera eternes, se'ls hi anul·la visites i cirurgies per una vaga que no sembla que hi hagi voluntat d'acabar. Li volen plegar el disset per cent de les infermeres quan ens en falten 20.000 per arribar a les ràtios europees. Ara han convocat la vaga els tècnics superiors sanitaris. Són conscients de la quantitat de metges i serveis que s'estan adherit a la campanya de Metges de Catalunya de deixar de fer activitat extra? Són conscients de la quantitat de visites i cirurgies que caldrà suspendre? De la quantitat de pacients que quedaran perjudicats?

Ara mateix hi ha prop de 200.000 catalans esperant una cirurgia que, de mitjana, esperen 142 dies, i ara aquestes xifres empitjoraran. I darrere de cada xifra hi ha un ciutadà que malauradament es desespera. I no veiem en aquests pressupostos cap pla per revertir-ho de veritat. Conseller, si el 2026 gastarem gairebé el mateix que el 2025 i l'increment s'absorbeix per costos estructurals, com ens hem de creure, com s'ha de creure la ciutadania que millorarà les llistes d'espera, l'accessibilitat, l'accés a la salut mental, l'equitat territorial..., no? Junts per Catalunya hem presentat una Llei de Salut Mental Infanto-Juvenil perquè creiem que o ho garantim per llei o amb

el sistema tal i com ho tenim no ens en sortirem. Calen reformes profundes i calen recursos addicionals.

Vaig acabant, president, amb dues qüestions puntuals que trobem una mica preocupants. La primera són les inversions. Ens ho han dit, 411 milions d'euros, és menys del tres per cent del pressupost, i els experts situen la xifra que hauria de ser entre un quatre i un sis per cent per evitar l'obsolescència tecnològica i d'equipaments. Però és que si mirem al detall encara és pitjor. A l'apartat d'inversions jo he col·locat la paraula CUAP i només surt dues vegades, 300.000 euros per al CUAP de Sant Martí, quan aquest Parlament i tothom sap que els CUAPs milloren molt la resolució de l'atenció primària. Hem de buscar aquestes inversions pel seu cost-efectivitat, no buscant inversions per veure en quin municipi ens pot donar més rendibilitat electoral.

I finalment, una qüestió política de fons. Vostès han pactat aquests pressupostos amb els Comuns, que fa molts anys que qüestionen el model sanitari català de col·laboració publicosocial, per això li pregunto directament: ens pot garantir que aquests pactes no posen en risc el model sanitari català? Perquè ens dona la sensació, conseller, ara que està fent de conseller de Salut, que quan parla de la Guttmann o quan parla de Mollet, o quan parla de Sant Joan de Déu, o d'Althaia, no s'ho sent seu quan parla d'altres centres que són de l'ICS, i són públics.

En resum, uns pressupostos que arriben tard i malament i sobretot, que no resolen els grans problemes del sistema sanitari català. Perquè la realitat és simple: necessitem 17.000 milions i en pressupostem 13.840 i amb això no podrem transformar res. Mantindrem el sistema funcionant, amb dificultats, segur, però no el reformarem. Per tant, ens pot assegurar, conseller, que amb aquests pressupostos millorarem el sistema? Perquè les xifres, els professionals i els indicadors assistencials ens diuen el contrari. I la ciutadania no vol sentir «gastarem més», vol notar que el sistema funcioni millor (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*) i amb aquests pressupostos, sincerament, nosaltres tenim dubtes.

I acabo, president, ara sí, manllevant de nou les paraules de Xavier Lleonart: «Viure instal·lat en la realitat només fa que empitjorar els problemes». I crec que aquesta frase defineix perfectament aquest Govern i aquests pressupostos.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor Fàbrega.

Ara serà el torn del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Té la paraula el portaveu, l'honorable senyor Fernández. Endavant.

Juli Fernàndez Olivares

Moltes gràcies, honorable president, honorable conseller, el secretari general. Gràcies per la seva exposició, i donar la benvinguda a les persones del Departament que ens acompanyen i també representants de diferents entitats, així com un record i una abraçada a la consellera, que de ben segur que es recuperarà aviat i la tornarem a tenir en aquestes comissions.

Jo amb ella sempre li faig una crítica i ara la faré en positiu, que és que no parlem de política, no parlem de política. La seva mirada és que la política moltes vegades és sobrera. Jo li he d'agrair que avui parlarem de política en aquesta comissió, i que els pressupostos són una expressió principalment política. Vostè ha fet la seva mirada dels pressupostos i de l'acord, jo faré la nostra, com no pot ser d'una altra manera. Però sí que m'agradaria contextualitzar-la en l'àmbit de la salut. Jo crec que els pressupostos als que hem arribat a l'acord tenen un primer punt en comú que per al Departament de Salut, per a les polítiques sanitàries del país són molt rellevants, són molt importants, que és que Catalunya pugui disposar de més recursos econòmics, i en l'acord que hem subscrit en aquesta part n'hi ha de molt rellevants, ja que el model de finançament pactat quan el segon semestre es tramiti al Congrés, pugui ser vigent durant l'exercici 2027, crec que és una qüestió molt rellevant, perquè hem vist el desplaçament de les finances del Departament de Salut i sempre he explicat que qui més podrà beneficiar-se d'una situació així de ben segur que seran les polítiques sanitàries i per tant, els i les persones del nostre país que utilitzen el sistema de salut, que són el noranta molts per cent del país i, per tant, la

seva qualitat i alhora els professionals. Però també en aquest acord ens comprometem a treballar conjuntament perquè s'incorpori la delegació de competències en la recaptació de l'IRPF

Fitxer 37CS6

quan es tramitin aquestes lleis. I, per tant, a partir d'aquí podem començar a treballar en allò que coincidim que és necessari, que és que els ciutadans i ciutadanes tinguin més recursos, més instruments. Però és que això ho havíem dit, és a dir, és el que hem reiterat sempre.

Nosaltres volem que els i les ciutadanes tinguin el màxim de recursos a la seva disposició. Hem pogut arribar a compartir que és important que aquesta delegació de competències sigui possible i, per tant, a partir d'aquí ens posem a acordar el que hem arribat a un acord en termes concrets, cosa que no havíem pogut fer en l'anterior ocasió.

I, per tant, vostè ha fet un repàs ampli, jo el faré una mica més breu. Jo crec que és un pressupost que planteja guanys de sobirania, diguin-li així, diguin-li més competències, diguin-li més poder polític per a Catalunya en diferents àmbits, des de la Zona Franca, on Catalunya té un paper rellevant i principal en una institució que té un impacte directe sobre el 3,8 per cent del PIB, i, per tant, 12.000 milions d'euros. Per tant, això és guanyar espais de poder polític, guanyar espais de capacitat de transformació del país. Aquest seria un exemple.

Per a nosaltres, tenir la capacitat de transformar el país fent aparèixer nous recursos en el transport públic que relliguin tota la segona corona no és una cosa baladí, no és per ridiculitzar-la, és una transformació del país. És una transformació que permet accedir a habitatge, accedir a llocs de feina en transport públic que, a dia d'avui, és impensable, impossible que això es pugui fer.

Per tant, per a nosaltres és una qüestió no secundària, sinó rellevant, que no és un intercanvi de res, sinó que és una transformació del país que hem afegit en aquestes condicions. Un model –un model– que nosaltres hem posat sempre sobre la taula.

Però, a més a més, aquests pressupostos són uns pressupostos en català. Uns pressupostos que, en l'àmbit de la salut, és molt rellevant que hi hagi una aposta, una aposta pressupostària perquè el català sigui una llengua d'ús. Per exemple, tot el reforç del Departament de Política Lingüística, tot el reforç de l'espai per sancions o per discriminació lingüística.

És una qüestió que, en l'àmbit sanitari... A més a més, hem repetit moltes vegades, no és només una qüestió lingüística, sinó que també té una vinculació amb els resultats de l'atenció a les persones. Fer-ho en la llengua materna fa que els resultats siguin millors. Per tant, que pugui fer-se en català de manera natural i normal també és part d'això.

Són uns pressupostos a tot arreu. Vostè explicava alguns dels acords a què hem arribat a les Terres de l'Ebre, per exemple, amb els hospitals municipals i la seva integració en Salut Terres de l'Ebre, però també explicava diferents actuacions en diferents centres d'atenció primària. Per tant, els pressupostos beneficien la gent arreu del país. El pla de pobles, crec que vostè n'ha fet una pinzellada, una cosa novedosa, que no ha passat, que fa que tant en pobles petits com en ciutats grans hi hagi la capacitat de poder-hi arribar millor.

I uns pressupostos per tothom i aquí, en el «per tothom», és en el reforç dels serveis públics i aquí els serveis públics, el servei de salut. Jo crec que és rellevant que puguem tenir la capacitat de disposar, que puguin tenir la capacitat de disposar de 250 milions d'euros addicionals.

Per una qüestió comptable? Doncs, segurament també. Però el rellevant és que puguin disposar o que es pugui disposar de més marge, de 250 milions d'euros, de més marge, perquè el que farà és que hi ha unes factures que es paguen a uns proveïdors, que es paguen ara desplaçades i que es podran pagar abans, i això també canviarà o millorarà la situació tant dels professionals com dels ciutadans i ciutadanes que utilitzen el servei públic. No estem parlant només de l'estat o el balanç o els números que surten en un pressupost.

Per tant, jo crec que és rellevant que hi puguin haver aquests recursos. Crec que és rellevant que, en la situació en la qual estem, en la infància, l'adolescència i el jovent es pugui disposar de més recursos en l'àmbit de la salut mental, tal i com hem fet

amb el nostre acord, 25 milions d'euros per desplegar el pla de salut mental, una cosa que crec que és prioritària i compartida, segurament molt majoritàriament, en aquesta sala i en aquest Parlament. I, per tant, en aquest sentit, creiem que és un camí que haurem de ser exigents.

I és important el pressupost. I, per tant, conseller, a vostès o a Esquerra Republicana de Catalunya, com li deia abans, posem a disposició dels ciutadans i les ciutadanes a través d'aquest acord amb el Govern, doncs, més recursos que vostès hauran de gestionar i que vostès hauran d'administrar i que vostès s'hauran de preocupar d'executar.

I, per tant, a mi m'agrada dir, i ho deia quan era conseller, que les excuses no transformen la vida de la gent. I, per tant, els pressupostos fan que el Govern deixi de tenir alguna excusa. I segur que vostès i nosaltres en moltes qüestions coincidim i en d'altres tantes també, però els pressupostos ja no podran estar a la casella de les excuses, sinó que hauran d'estar a la casella de les propostes i les solucions.

I jo crec que compartim que no serveixen les excuses, vostès també des del Govern, sinó que el que calen són instruments. I com que hem arribat a aquests acords, doncs, crec que els ciutadans i les ciutadanes de Catalunya en l'àmbit de la salut podran disposar d'un escenari millor. I que vostès, des del Govern, tindran una mica més de marge per tal de disposar i de gestionar aquestes qüestions que no són senzilles d'abordar, que no són fàcils, però que tindran una situació una mica millor que la que tenien fins ara.

Gràcies, president. Conseller, moltes gràcies, li reitero, per la seva explicació. Secretari general. I a disposar.

El president

Moltes gràcies, honorable senyor. I ara serà el torn del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya i tindrà la paraula el seu portaveu, el senyor Manchón. Endavant.

Hugo Manchón García

Gracias, presidente. En primer lugar, me sumo a las palabras de los diputados que me han precedido y trasladar nuestros mejores deseos a la *consellera* de pronta y

plena recuperación. Y saludar también a todo el equipo de la *conselleria* y entidades que hoy nos acompañan en esta sala.

Y entrando en la comparecencia, señor Dalmau, gracias por su intervención y volver a repetirnos todo lo que explicó ya la *consellera*, que cambiamos de cara, sí, pero esto es como un *déjà vu*, ¿no?, porque esto ya lo hemos vivido. Dos años de legislatura y hasta ahora nos han traído unos presupuestos. Bueno, sí, los trajeron hace tres meses, nos hicieron perder el tiempo porque no los tenían atados, y ahora, tras la *performance* de Esquerra, pues aquí los tenemos.

Voy a leer unas frases literales de lo que dije hace tres meses cuando ustedes presentaron los presupuestos, dije: «Yo no sé si Esquerra acabará aprobando estos presupuestos o no, aunque mi intuición me dice que sí, pero lo que está claro es que primero tienen que hacer teatro. Ahora les toca fingir enfado, elevar el tono y decir aquello de “así no, Salvador”. ¿Para qué? Para que sus votantes digan: “anda, mira cómo aprietan los de Junqueras”. Y después vendrá el acuerdo, la foto y el sentido de país». Esto dije tal cual. Y claro, aquí estamos ahora.

No agotaré los minutos, porque ustedes hicieron perder el tiempo a los catalanes y yo no lo haré ahora. Ya comenté hace tres meses lo que opinaba de las partidas de Salud, de cómo hacían trampa contable con el presupuesto de Salud, porque presupuestan mucho menos de lo que el sistema sanitario necesita para funcionar.

Y la realidad es que este presupuesto récord es en realidad 2.900 millones inferior a lo que la sanidad catalana ya necesitó para funcionar en 2025. La *consellera* dijo que su objetivo era destinar el siete por ciento del PIB a Salud. Pues, resulta que los primeros presupuestos del PSC y espero que los últimos no llegan ni al 4,5 por ciento del PIB.

La sanidad catalana se cae a pedazos, los médicos están en huelga, los técnicos sanitarios dicen que los acuerdos no se cumplen, las enfermeras denuncian sobrecarga y falta de profesionales, los pacientes esperando meses, incluso más de un año, para una visita con el especialista o para operarse.

Pero, bueno, todo esto ya se lo conté la *consellera* en esa misma comisión hace dos meses, así que no me repetiré. Como ya le he dicho, ustedes han hecho perder el

tiempo a los catalanes y no lo haré contando lo mismo que ya dije. En la web del Parlament está mi intervención de hace tres meses, el que quiera puede recuperarla.

Lo que sí es gracioso es ver como Esquerra Republicana repetía como un loro en cada comisión eso de: «No nos sentaremos a negociar hasta que no se nos garantice el traspaso del IRPF». Tanto teatro para nada.

Bueno no, que ahora han sacado del baúl de los recuerdos del tripartito la línea orbital, que está muy bien, ¿eh?, pero si no son capaces ustedes de solucionar lo que hay hoy, que tienen las urgencias con los pacientes acumulados en los pasillos y Rodalies con más fallos que una escopeta de feria, ¿cómo van a hablar hoy de un tren para 2040?

Tres meses para negociar un proyecto que ustedes mismos ya presentaron hace veintidós años. Vamos, que el PSC recibió la llamada de Ferraz y le dijeron: «Oye, no presentéis presupuestos que nos hundís en Andalucía. Esperad a que pasen las elecciones para que a la mujer más poderosa de la democracia, la señora María Jesús Montero, no le vaya mal.» Pues, ni con estas el PSOE ha conseguido salvarse de la mayor leche electoral de su historia en Andalucía.

Y esto no va de presupuesto, esto es por sus puestos. Sesiones para dismantelar el Estado en Cataluña y lo protagoniza el Partido Socialista. Ustedes son los que están dando los pasos para que el *procés* siga vivo de manera silenciosa y con discursos pomposos como ...El Govern de tothom, prosperitat compartida, model de país... y demás florituras, pero están sacando al Estado de Cataluña para que cuando todos estos vuelvan a gobernar tengan todas las herramientas sobre la mesa para dar el golpe.

Esto es lo que se esconde tras los presupuestos. No es autogobierno como venden, es procesismo. Así que no, no formaremos parte de este teatrillo del manoseo político del PSC y Esquerra con los teloneros de los Comunes.

El president

Moltes gràcies, senyor Manchón. Ara serà el torn del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya i té la paraula la seva portaveu, la senyora García Fuster. Endavant.

María Elisa García Fuster

Gracias, señor presidente. Gracias, señor secretario, señor consejero. Bien, VOX va a tomar como referencia el dossier que ustedes se han publicado en los presupuestos, no las ampliaciones de disposiciones que dicen que creen que piensan que han pactado para el 2030.

Entre otras cosas, porque en el 2028 hay elecciones, sino antes. Porque no olvidemos que hoy la UCO está registrado Ferraz por sospecha de financiación ilegal, que el bastión del socialismo, Zapatero, está imputado por robar, que más de la mitad de la cúpula socialista está sentada en el banquillo de los acusados, así como la familia del presidente del Gobierno, al que, por cierto, la Unidad del Crimen Organizado tiene también en el punto de mira y llaman el número 1. Así que yo de ustedes no haría muchos planes para el año 2030.

El caso es que han presentado los mismos presupuestos en sanidad que presentaron en febrero. Sí, señor Dalmau, el mismo, sin divagaciones, con las mismas partidas que fueron rechazadas por Esquerra Republicana, no ha modificado ni una sola coma. Supongo que en los meses venideros nos encontramos qué trozo de la soberanía nacional han regalado los socialistas a los separatistas a modo de soborno para mantener en el sillón a un Illa asediado por las listas de espera sanitarias y las de dependencia, que no hacen más que crecer, por un sistema educativo que es el hazmerreír del resto de España, por todos los profesionales hastiados y en pie de guerra, debido a una situación laboral insostenible, médicos, profesores, conductores de cercanías, técnicos sanitarios, hasta los bibliotecarios, y por una sociedad cansada de ver cómo han convertido a Catalunya en una de las regiones más inseguras de Europa gracias a sus políticas de sustitución demográfica, cambiando españoles que jamás volverán a votar a los socialistas por inmigrantes que siembran el terror en nuestras calles, a los que colman de ayuditas para asegurar un voto futuro.

Unos presupuestos donde Sanidad ha crecido un 21,3 por ciento con respecto a los presupuestos del 2023, muy por debajo de lo que han crecido otros departamentos como, por ejemplo, el de Política Lingüística, que ha crecido el cuarenta y tres por ciento, el doble de Salud. Un departamento que centra sus esfuerzos en adoctrinar a niños y en enfrentar a los catalanes utilizando la lengua como arma arrojadiza.

También ha crecido, triplicando el de Salud casi, Acción Exterior, cincuenta y cuatro por ciento. Vamos, que para el empoderamiento de las mujeres de Jenin sí que ponen ustedes dinero, pero para los más de 900.000 catalanes que se encuentran en alguna lista sanitaria y que deben esperar más de cinco meses para ser visitados, para estos, no. Estos son personas de segunda para la Generalitat socialista, ¿verdad?

¿Por qué no incluye en su discurso triunfalista, señor Dalmau, a los 2.100 catalanes que murieron en 2025 en una lista esperando una intervención quirúrgica? ¿Por qué no incluye a los 46.300 catalanes que esperan cuatro meses una visita con el traumatólogo o los 41.600 que esperan que les vea el cirujano general

Fitxer 37CS7

o las nueve mil mujeres que esperan una visita con el ginecólogo?

Miren, unos presupuestos que ustedes tachan de inmejorables con, según pone aquí, 13.874 millones de euros consolidados, cuando solo el año pasado el gasto real ejecutado sobrepasó la barrera de los 16.000 millones de euros. No llegan ni con los 250 millones que dicen que creen que verán si pueden incorporar.

Así que no me parece que vayan ustedes a mejor. Bueno, ustedes sí que van mejor, quienes no van a mejor son los catalanes a los que ofrecen los peores servicios públicos de la historia reciente mientras los exprimen a impuestos, hasta el punto que la Generalitat de Catalunya durante el ejercicio 2025 ha sido récord histórico absoluto de recaudación en el tramo autonómico del IRPF, alcanzando la friolera cantidad de 26.357 millones de euros. Impuestos del norte de Europa y servicios del norte de África.

Revisando los presupuestos partida por partida, es más de lo de siempre, inversión en ideología de género, en política lingüística, en cambio climático y, sobre todo la especialidad de la casa, la especialidad socialista, inversión en altos cargos para llenarse los bolsillos y en inmigración dependiente de la Administración. Todo pagado con el trabajo de los catalanes.

Altos cargos, programa 121, de dirección i Administración general: tienen previsto contratar 147 personas más y presupuestan 14 millones más en sueldos. ¿Sabe a cuánto sale de media, el sueldo, señor consejero, teniendo en cuenta las subidas del IPC de los trabajadores ya presentes en el 2023? Sale a noventa mil euros anuales de media para todas y cada una de las 147 nuevas incorporaciones reflejadas en estos presupuestos.

Programa SA 101, o lo que es lo mismo, gabinete de la consejera: veintitrés personas más, con sueldos que superan los cien mil euros anuales.

Utilizan la Administración pública como si fuese su cortijo: colocan, recolocan y tricolocan a amigos y afines del partido con sueldos autonómicos a cargo del bolsillo del contribuyente.

¿Ustedes creen que Cataluña, que sufre las listas de espera de dependencia más largas de España, que sufre la cola de listas de espera sanitarias más largas o de las más largas de España, en la que hay más de doce mil ancianos que llevan más de un año esperando una plaza de residencia y donde uno de cada cuatro catalanes se encuentra en riesgo de pobreza y exclusión social, está como para que los socialistas amplíen la Administración para colocar a sus Yésicas, Claudias y sus Desirées a base de imprimir a impuestos a los catalanes? Pero es que esto es solamente la primera parte.

La segunda parte es la gran inversión socialista: la inmigración ilegal o legalizada fraudulentamente. En atención especializada, la partida 412, han incrementado 822 millones desde el 2023 y en atención primaria, partida 411, 648 millones. ¿Estos 1.460 millones en total son para contratar a más personal? Apenas hay presupuestado más personal sanitario. ¿Es para doblar los sueldos a los profesionales? Tampoco aparece esto en su dossier. ¿Es para ofrecer una asistencia sanitaria de calidad a los españoles? Pues mire, teniendo en cuenta que la población catalana, según los datos del INE, ha decrecido, es decir, que se ha reducido en 42.220 personas desde el 2023 y lo que sí ha aumentado es la población extranjera en 246.383 personas, más los ilegales que entran asaltando nuestras fronteras y que ya suman más de doscientos mil, y sabiendo además que todos ellos tienen derecho a asistencia sanitaria gratuita pese a no haber cotizado jamás, está claro,

blanco y en botella: este aumento de 1.470 millones en atención primaria y en atención especializada repercutirá en el medio millón de extranjeros que acaban de llegar, no sobre los catalanes, a los que los socialistas les niegan una asistencia sanitaria de calidad, aunque sean ellos los que están pagando la fiesta, la de la inmigración y la de los altos cargos socialistas.

En lugar de reforzar la natalidad nacional, de apoyar a las familias españolas y garantizar la sostenibilidad del sistema, la Administración socialista, pues, opta por políticas que agravan el desequilibrio demográfico y económico. Unos entran y se reproducen y otros les pagamos todos los servicios públicos para que no les falte de nada. Y esto evidencia una gestión profundamente equivocada de las prioridades públicas de los socialistas. Esta es la contradicción central de estos presupuestos. Se habla de reforzar lo público, pero se debilita la atención directa. Se presume de gasto social, pero se abandona a los españoles que en algún momento dependen del sistema. Se apela a la solidaridad, pero se practica una política profundamente injusta con los propios catalanes, condenados a ser los últimos de la fila, mientras pasan por delante de ellos todos los que acaben de llegar.

Mire, hoy en Cataluña hay personas mayores esperando meses para ser atendidas. Hay familias que ven como sus hijos no reciben diagnósticos a tiempo y mueren antes de llegar al médico. Hay profesionales sanitarios que se plantean abandonar el sistema, porque ya no pueden más. Esta es la Cataluña real, la que no aparece en su discurso, señor Dalmau.

Para VOX, obviamente, estos presupuestos es una enmienda a la totalidad, porque VOX prioriza a los españoles en los servicios públicos y en todas partes. Y nuestro objetivo es acabar con la invasión migratoria a la que ustedes ofrecen la sanidad que están negando cada día a los catalanes.

Muchas gracias.

El president

Gràcies, senyora García Fuster. Ara serà el torn del Grup Parlamentari dels Comuns, i té la paraula el seu portaveu, el senyor Cid. Endavant.

David Cid Colomer

Bé; bona tarda. Evidentment, agrair les explicacions del conseller i també la presència del conjunt de l'equip. Vull també aprofitar aquesta intervenció per enviar una abraçada a la consellera, que estic segur que tot i estar de baixa ens està seguint.

Però, en tot cas, entrant en matèria, deia el conseller Dalmau que segurament si els Comuns haguessin fet aquest pressupost l'haguéssim fet de manera diferent. I és evident, tenim models diferents. Per tranquil·litat del senyor Fàbrega, el model sanitari, en aquest cas, de Junts, del PSC i fins i tot d'Esquerra Republicana és el mateix. És a dir, vostès consideren igual de públic la Mútua de Terrassa que el Consorci Sanitari de Terrassa, per exemple. Aquest matí em reunia jo amb el seu comitè d'empresa, de fet, el senyor Xavier Leonart és el seu membre i denunciava com històricament i ara també s'ha apostat més per Mútua de Terrassa que no pel Consorci Sanitari de Terrassa. I això té un impacte directe també sobre les condicions laborals dels treballadors i sobre la seva atenció en el cas dels ciutadans i ciutadanes, ho hem parlat a bastament. És a dir, no s'entén per què les condicions d'un treballador del Trueta, quan fa la mateixa feina, taula per taula, amb un treballador de l'IAS del Santa Caterina són diferents. Mateixa feina, diferents condicions laborals. I això és, en aquest cas, el que permet el model que tant defensa, per exemple, Junts per Catalunya, i que ens agradaria que fos diferent per part del PSC, però no ho és.

I, per tant, què ens a acordar aquest pressupost? Mirin, jo crec que segurament en primer nivell són les xifres, perquè tots sabem que, evidentment, el pressupost creix, són 13.840 milions d'euros, són 2.000 i escaig milions d'euros més, però tots els que heu gestionat directament el Departament de Salut sabeu perfectament que existeix la despesa desplaçada. Ara es pot fer veure que no –després hi tornaré. Però ho sabem tots perfectament i sabem que el pressupost real del Departament de Salut –després podem fer la comptabilitat creativa que es vulgui– són 17.250 milions d'euros. I que això vol dir que mes de cada un de cada tres euros, en aquest cas, del pressupost de la Generalitat va destinat a Salut.

Quan vostès pregunten on van els nostres impostos a la sanitat pública, els recomano a tots aquells que critiquen la política fiscal progressista, una estadeta de

tres setmanes a semicrítics de Sant Pau. Els passarà tot, perquè ja els dic jo que ni amb totes les mútues que vostès puguin defensar o, evidentment, amb tots els patrimonis que vostès defensen, és impagable l'atenció sanitària comparable, evidentment, a qualsevol país de primer nivell. És impagable, impagable per a qualsevol butxaca de qualsevol ciutadà, independentment dels recursos que tinguin. I, evidentment, hem de defensar, el nostre model és aquest, és a dir, una sanitat pública que independentment del codi postal que tinguis o del compte corrent que tinguis sigui de primera per a tothom. I tenim moltíssims reptes per fer, i alguns s'han apuntat, no? I això és el que hem intentat amb el nostre acord de pressupostos.

Jo crec que clau clau, sens dubte és l'accessibilitat a primària i, evidentment, les llistes d'espera. I aquí hi ha un acord concret amb objectius concrets, objectius que en aquest cas la conselleria s'ha compromès a assolir i que nosaltres vigilarem que sigui així. Evidentment, el que té a veure és primeres visites, proves diagnòstiques i atenció quirúrgica. Aquest és un dels elements fonamentals per seguir protegint el nostre sistema públic de salut.

Després, un segon pilar. Dèiem, llistes d'espera; evidentment, hem de millorar la nostra lluita contra les malalties oncològiques. Aquí nosaltres també, parlant-ho directament amb les entitats, un objectiu, aquest objectiu de cribratge en el càncer colorectal, que és un dels que té més incidència, per sobre del seixanta per cent.

Un tercer pilar que és salut sexual i reproductiva. I aquí, bé, jo crec que nosaltres hem proposat propostes innovadores damunt de la taula, que també han de fer front a una desigualtat creixent que hi ha al país, fins i tot, evidentment, a situacions molt complicades, per exemple, vals de productes de salut reproductiva, vals també de productes mensuals. I evidentment, en salut sexual i reproductiva també, i ho dèiem, que és una queixa constant, cal posar en valor el model català, en aquest cas de llevadores i llevadores, i per tant, incrementar el número de places que tenim i també mantenir aquelles que formem a Catalunya que són de referència a tot l'Estat.

Vull posar en valor, no és un acord només amb els Comuns, però crec que és un element fonamental també de país en salut pública els recursos destinats en un context com el que tenim a escala global, les vacunes i, evidentment, com un dels

pilars de la nostra sanitat pública davant d'aquells que ens volen portar a temps foscos que ja havíem deixat enrere a Catalunya.

Per tant, és evident que la salut pública és un dels pilars fonamentals del nostre sistema de salut. Ho vam veure també amb la covid, i ho hem vist també aquests dies amb el cas del hantavirus.

I, finalment, acords concrets. Que jo també els vull dir que costa massa que compleixin, eh? I vostè parlava de valentia; valentia també és complir els acords. I, en aquest cas, sap de què parlo, perquè vam tenir l'oportunitat, per circumstàncies de la vida, de treballar-ho, que és aquest compliment en el que a nosaltres ens semblava de calaix, és a dir, les baixes laborals, evidentment, no poden estar o no poden condicionar el fet de que siguin donades o no, amb criteris econòmics. I, per tant, nosaltres els hi vam dir, les baixes laborals, les incapacitats temporals han d'estar decidides pels metges de primària, bàsicament amb criteris únicament clínics i no basant-se en criteris econòmics o economicistes. I, per tant, nosaltres no enteníem que una part del finançament dels centres d'atenció primària, per petita que fos, també, evidentment, de les DPOs dels professionals, d'aquests salaris vinculats a objectius, anés vinculat a la durada o no de les ITs. I, per tant, també quan hi ha un problema evident, que tots ho sabem, que si no es vol abordar, és en aquest cas l'accessibilitat a les proves diagnòstiques. Tornem també al que dèiem abans de les llistes d'espera, no?

I, per tant, també en aquest cas –que celebro també la l'epifania d'alguns grups, nosaltres també ho hem introduït quan han gestionat el Departament de Salut, no era una prioritat– la trombectomia mecànica, en aquest cas també al Joan XXIII i a l'Arnau de Vilanova. Miri, que van tenir alguns anys per aconseguir-ho. Em sembla que la realitat no ha estat..., nosaltres hem pogut condicionar els pressupostos. I, per tant, és una prioritat que ens agradaria que arribés abans de final del 27, però també sabem la complexitat que exigeix formar els professionals.

I després, un paquet d'inversions que crec que sí que és important. Jo segurament tinc la mala sort d'haver negociat alguns pressupostos, no ho havia vist fins ara, en tot cas, són 157 inversions concretes. Nosaltres n'hem posat moltes, especialment vinculades a l'atenció primària, també amb una visió d'aquells barris que tenen més

dificultats en l'accessibilitat a la sanitat pública. I, per tant, també vull posar en valor, evidentment, les inversions que es fan al Joan XXIII, al Clínic, al Verge de la Cinta, el Trueta o a l'Arnau de Vilanova.

I finalment, també, mirin, en termes generals, jo els vull fer un agraïment molt sincer a Junts, els hi dic amb tota sinceritat, eh? Efectivament, nosaltres hem tingut molta capacitat d'incidència en aquests pressupostos, no només en salut, sinó especialment també en habitatge –vostès ja s'encarreguen de recordar-ho–, en mobilitat o també de lluitar contra la desigualtat. De fet, la nostra capacitat d'influència és directament proporcional a la seva incapacitat d'arribar a acords. És així de senzill. Perquè si vostès alguna vegada a la vida prioritzessin primer el país davant el partit, ho tenien molt senzill, és a dir, haguessin ofert, en aquest cas, al Govern la possibilitat d'aprovar els pressupostos i, en tot cas, els Comuns haguéssim sortit de l'equació. Vostès no ho han fet. I em poden dir: «És que nosaltres, això no va amb nosaltres.» Miri, és que nosaltres això ho vam fer. Nosaltres vam aprovar els pressupostos del senyor Torra, que estàvem a les antípodes, evidentment amb unes condicions, que vostès van acceptar, com per exemple va ser una fiscalitat progressiva, vam pujar l'IRPF, vam pujar la taxa turística, vam pujar successions. Per tant, evidentment, amb unes condicions. Però nosaltres vam fer aquest pas.

Ho vam fer també quan vostès gestionaven la conselleria, en aquest cas, d'Economia i la conselleria de Salut, senyor Giró i senyor Argimon. I entenc, pel que jo he deduït avui, que no, potser estic errat, a mi no m'ho va semblar, però que el senyor Giró i el senyor Argimon falsejaven les xifres. Perquè si les xifres estan falsejades ara estaven falsejades llavors, perquè la despesa desplaçada del pressupost que nosaltres vam acordar directament amb el senyor Giró i, evidentment, també amb el conseller Argimon, també incloïa despesa desplaçada.

Per tant, de nou els agraeixo sincerament la seva posició. Ens permet incidir directament en

Fitxer 37CS8

en la línia? Sí, evidentment, d'una sanitat pública, defensar una sanitat pública, d'avançar, segurament, no tot el que voldríem en el model, però sí de prioritzar

aquells pilars que nosaltres considerem, no només en salut, sinó, evidentment, en matèria d'habitatge, evidentment, en mobilitat sostenible, que és el tren, i, evidentment, també en lluita contra la desigualtat.

Per tant, de nou, moltíssimes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor Cid. I ara serà el torn del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, i té la paraula el seu portaveu, el senyor Pellicer. Endavant.

Xavier Pellicer Pareja

Bé; gràcies, president. Bona tarda a totes i a tots. Bona tarda, secretari, equip de la conselleria i conseller, que li toca fer tots els papers de l'auca, sembla, per tant, agrair-li que hagi vingut a comparèixer. En tot cas, dir-li que a mi també em toca fer altres papers de l'auca, i quan acabi aquesta intervenció hauré de marxar a la Comissió de Justícia, precisament. Per tant, excusar-me i, en tot cas, començar per aquí.

Dit això, també ens sumem a esperar que la consellera es millori, però, sobretot, a que pugui estar de baixa tot el temps que necessiti –tot el temps que necessiti–, perquè el més important és la salut, d'acord? I de la mateixa manera que li desitgem això a la consellera li desitgem això a tots els catalans i catalanes, a tots els treballadors i treballadores del nostre país. I, per tant, els hi demanem, els hi reclamem, els hi hem dit del dret i del revés i els hi insistim en que deixin d'intentar de diverses maneres situar el focus i situar la problemàtica de les baixes laborals – ho hem parlat també amb el secretari, hem tingut l'oportunitat de parlar-ho– en culpabilitzar els treballadors i treballadores del país, perquè els principals problemes de la sanitat pública ara mateix no és la gestió de les baixes laborals. N'hi han molts d'altres que passen per davant. Per tant, els demanem que se centrin en els principals problemes de la sanitat pública del país i que deixin d'intentar una vegada i una altra... Ara, sembla que amb aquest plus de productivitat per als metges avaluadors d'ITs, que és aquest nou element que ha sortit, que ja els hi hem entrat preguntes també perquè ens ho expliquin i ens ho aclareixin. Però deixin d'intentar centrar o posar un dels principals focus on casualment també l'ha posat el que vol

tornar a ser el president de Foment, el senyor Sánchez Llibre, dient que una de les seves prioritats és reduir les baixes laborals. Pensem que aquí no està el focus i no hi ha de ser. I, per tant, igual que desitgem a la consellera que pugui estar de baixa tot el temps que necessiti, perquè el més important és la salut, desitgem que això ho puguem garantir a tots els treballadors i treballadores i traiem el focus d'aquí.

Dit això –no és cap sorpresa, ho hem dit públicament aquests dies–, nosaltres hem presentat una esmena a la totalitat d'aquests pressupostos, i ho hem fet perquè el que veiem en aquest moment és que ens sembla que aquests pressupostos venen per un acord d'inèrcia, venen per un acord de compromís, i venen a donar resposta, més que a les necessitats del país i dels treballadors i treballadores del país a les necessitats del Govern, del grup parlamentari que dona suport al Govern i dels grups parlamentaris que tenen un acord amb el Govern. Perquè ens sembla que ve aquest acord en temps i en forma just perquè es pugui complir amb que marxem, abans de que s'acabi aquest període de sessions, amb un acord de pressupostos. I això no és casual i això no és el que necessita el país precisament en aquestes dates; això és el que necessiten aquests grups parlamentaris, per acords als que van arribar i també pel que passarà en el proper curs polític, que ja entrem en una dinàmica electoral, o preelectoral com a mínim, o vagis a saber, tal com estan anant les coses darrerament en les diferents notícies que van sortint. Per tant, nosaltres pensem que aquest no és l'acord que necessiten els treballadors i treballadores del país, no és l'acord que necessita la gent del país; és l'acord que necessiten el seu Govern i els grups parlamentaris que hi donen suport.

El que hem vist els darrers mesos és que s'ha demostrat que el seu Govern, que es vantava de ser un govern que gestionava millor que ningú, que treballaria per la gestió millor que ningú, ha anat encarrilant desastre rere desastre. I ho hem vist amb rodalies, ho hem vist amb una de les crisis més greus de drets i llibertats al nostre país amb l'espionatge a docents, ho hem vist amb la falta de gestió d'aquest conflicte amb els docents –que, per cert, els grups parlamentaris que els han donat suport han obviat que hi havia aquest conflicte obert arribant a un acord, cosa que ens sembla un error, que ens sembla que no s'ha prioritzat– i ho hem vist, en definitiva, amb els diferents elements de gestió del seu Govern. Per tant, ens sembla que no han estat a l'alçada a nivell de gestió.

També ens sembla que és una oportunitat perduda, perquè són uns pressupostos que, en termes absoluts i si els comparem amb el 2023 i amb el 2015 i amb el 2000, tenen uns grans augments, però, en termes tangencials i respecte a la despesa real de l'any 25, aquests augments no són tan importants. Estem parlant d'una despesa l'any 2025 real i consolidada de vora 45.000 milions d'euros, i estem parlant d'uns pressupostos del voltant de 49.000 milions d'euros. Si anem afegint tots els elements de l'augment del cost de la vida, de l'augment de la despesa inercial, etcètera, segurament aquest augment no deu ser tan elevat.

Per altra banda, parlen també d'aquest acord, no?, amb Esquerra Republicana, d'aquests 250 milions d'euros extres per fer aflorar o per reduir aquesta variació entre la despesa prevista i la despesa real o consolidada en l'àmbit de salut. No sé, potser soc jo que no en tinc ni idea, però entenc que això va a maquillar o a decorar o a acostar uns números, perquè si la despesa ja havia de ser la mateixa, la consolidada, però anem a que ja sigui menor la diferència entre la despesa prevista i la consolidada, el que estem fent no és augmentar la despesa, és acostar més la despesa prevista a la despesa real. A nosaltres ens hagués agradat que aquests 250 milions d'euros haguessin anat a reduir les llistes d'espera, haguessin anat a millorar la salut mental, haguessin anat a millorar l'atenció primària, no a, diguéssim, millorar els números globals sense tenir elements concrets, no? I així com els hi dèiem que per nosaltres les prioritats no són a l'àmbit de posar el focus en les baixes laborals, sí que pensem que hi ha uns elements estructurals que s'han de millorar en l'àmbit de sanitat i que aquests pressupostos no hi donen resposta. I els intentaré enumerar tot lo ràpid que pugui.

Primer, llistes d'espera cròniques; segon, sobrecàrregues en l'atenció primària; tercer, falta de professionals; quart, aquest infrafinançament; cinquè, aquesta salut mental desbordada; sisè, aquestes desigualtats territorials que ja mencionaven altres diputats i diputades; sisè, aquesta saturació de les urgències, i setè, el que ens sembla més rellevant i que és una qüestió de model i que explica gran part d'aquestes problemàtiques, és la complexitat del propi model, d'aquest model concertat, que no és un model publicosocial: és un model publicoprivat, de col·laboració publicoprivada, que alguns diputats en diuen publicosocial.

Nosaltres pensem que s'han de dir les coses pel seu nom. A nosaltres ens sembla que aquest model de col·laboració publicoprivada afegeix una complexitat al sistema. Ja hem tingut aquesta discussió amb la consellera. De fet, la consellera ens va explicar que la gran virtut d'aquest model era la capacitat d'endeutament i que, per tant, es podia pagar a més llarg termini que no pas en l'àmbit públic. A nosaltres ens sembla que plantejar-ho des d'aquí és una irresponsabilitat, que el que s'ha de fer és aportar i aflorar els recursos estructurals per poder tenir un model cent per cent públic, perquè això genera una sèrie d'externalitats que acaben perjudicant els ciutadans d'aquest país. Se'ns diu que no es distingeix entre si s'atén públicament o privatament un pacient; sí que es distingeix, i es distingeix perquè quan s'atén des d'una col·laboració privada hi ha una falta de transparència, hi ha un lucre i, per tant, hi ha una desviació de recursos públics cap a un lucre privat. Hi ha una precarietat laboral dels treballadors i treballadores, i això té unes conseqüències sempre en l'atenció. Hi ha una fragmentació del sistema, que li dona major complexitat. Hi ha una pèrdua de control democràtic respecte a aquestes actuacions, i també, i sovint, hi pot haver una selecció de riscos, és a dir, que aquells casos que tinguin més complexitats i que es poden derivar en l'àmbit privat, no s'acceptin des de l'àmbit privat i es retornin a l'àmbit públic, i, per tant, això ens genera una sèrie de complexitats.

En tot cas, nosaltres, i pensem que aquests pressupostos no ho aborden, pensem que hi ha unes dades preocupants i que van vinculades a aquestes qüestions, que és aquest augment... I llenço algunes dades que ens semblen rellevants, eh? Un trenta-quatre per cent dels catalans i catalanes disposen de mútua privada. A nosaltres això ens sembla que és un problema i que cal treballar perquè no sigui necessària aquesta mútua privada, perquè la té qui se la pot pagar. Tenim 4,5 mesos de mitjana d'espera, 900.000 persones en llistes d'espera, un 11,4 per cent de la població, que és la segona dada més alta des del 2016. El 2024, per tant, fa dos anys, van morir gairebé sis persones cada dia en llistes d'espera quirúrgiques. I, per tant, ens sembla que són dades prou importants. Ens sembla, a més a més, que no és un fet puntual, no?, perquè veiem que a finals del 2025 ja hi havia 210.000 persones esperant una cirurgia, més que l'any anterior, i això no és una incidència aïllada, no? Ens sembla que aquí hi ha uns elements de col·lapse estructural.

En definitiva, nosaltres pensem... –ho dèiem abans–, amb tots aquests elements i sobretot amb aquest model concertat, encobert, de privatització, té una sèrie d'externalitats negatives que es veuen en aquest empitjorament del sistema, no? A nosaltres ens sembla que aquesta concertació sanitària és precisament el principal instrument de privatització i que té totes aquestes conseqüències negatives. Ens sembla que, a més a més, en un context de concerts caducats, desenes i desenes de concerts caducats, és una oportunitat per desconcertar-los. Això també hem tingut oportunitats diverses per parlar-ne amb vostès. I també els hi hem traslladat que els marges dins la legislació europea són els que són, i que plantegen que o ho gestiona públicament o es pot anar cap a una via de gestió privada, i que, per tant, hi ha una oportunitat de transformar el sistema sanitari reduint moltes d'aquestes externalitats i buscant el finançament i els mecanismes per recuperar tots aquests àmbits privatitzats i concertats de provisió sanitària i que passin a ser públics. I, si no, hi ha un risc de que passin a gestionar-los Florentinos i companyies, amb tot el que això suposa.

També ens sembla important que dies com avui, on, malauradament, torna a estar en boca de tothom la qüestió de la corrupció, no només per elements que han sortit a les notícies els darrers dies, també, per exemple, perquè ahir arrencava el judici del cas Innova, un cas en el qual es va derivar fins a 1 milió d'euros de l'àmbit públic de forma negligent, i uns quants dels imputats, de fet, ja han signat un acord en el qual han reconegut aquests fets –recordar-los que hi havia un alcalde de Reus imputat, recordar-los que hi havia càrrecs també del Departament de Salut imputats–, per tant, sembla que és més necessari que mai optar per un model públic cent per cent, optar per un model amb control democràtic i optar per un model, per tant, que hi hagi la mínima opacitat i fuites possibles. Ens sembla, per tant –i acabo–, que són uns pressupostos que no transformen, que gestionen, que no donen resposta a les necessitats del sistema sanitari i que, sobretot, perden l'oportunitat de poder-la donar.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor Pellicer. No ens acompanya la portaveu del Grup Parlamentari Mixt. Per tant, ara serà el torn, i amb això tancaríem el torn dels grups parlamentaris, del Grup Parlamentari dels Socialistes i Units per Avançar. I té la paraula la seva portaveu, la senyora Jaurrieta. Endavant.

Sara Jaurrieta Guarner

Moltes gràcies, president. Molt bona tarda. En primer lloc, donar la benvinguda a l'honorable conseller de Presidència i també doncs donar la benvinguda a tot l'equip que l'acompanya del Departament de Presidència i del Departament de Salut. Vull també donar la benvinguda a les entitats que ens acompanyen, al president del Consorci de Salut i Social de Catalunya, al president de la Unió i a la directora general de la Unió i també a la directora general d'ACES. I vull afegir-me també doncs als millors desitjos per a la consellera de Salut, i des d'aquí també enviar-li doncs una abraçada molt forta, i que es recuperi ben aviat.

I, en primer lloc, volia agrair la presentació que tant el conseller com el secretari general del Departament de Salut han explicat sobre els pressupostos de 2026 per a Catalunya. Aquests pressupostos expressen una idea molt clara: Catalunya torna a avançar, amb estabilitat, amb ambició i una mirada posada al futur. Uns pressupostos que no volen tirar d'inèrcia, sinó que volen accelerar i vol recuperar l'orgull, la confiança i la capacitat de liderar Catalunya en aquesta dècada. El Govern del president Illa consolida una etapa d'estabilitat útil, d'acords progressistes i de govern per a tothom amb l'expressió doncs d'aquests pressupostos. En un temps on precisament a la política se li atribueix doncs el soroll, el bloqueig i la confrontació estèril, aquests pressupostos representen precisament serenitat, responsabilitat i capacitat de construir majories. I, en aquest sentit, vull agrair als grups d'Esquerra Republicana i dels Comuns la seva predisposició al diàleg, a la construcció amb aportacions, a la voluntat d'arribar a acords prioritant doncs els projectes i les necessitats que Catalunya necessita.

Parlem de 49.162 milions d'euros per reforçar el conjunt de serveis públics – educació, salut, drets socials–, per impulsar també l'habitatge, per impulsar la inversió, per enfortir l'autogovern, per defensar el català, per vertebrar el territori i per generar la prosperitat compartida. I no es tracta només d'una xifra; es tracta

d'una direcció política. Estem parlant d'una força del pressupost al servei de Catalunya, que la situï de forma més forta, més justa i més cohesionada, amb més oportunitats. Per tant, una proposta per al present, però també per al futur i per als propers anys, per millorar la quotidianitat de les persones i establir les bases del que volem ser d'aquí a deu anys. Per tant, no només analitzem les partides pròpies d'un departament, sinó del conjunt del projecte de Catalunya, per fer un país estable, respectat, pròsper i socialment just.

Aquests 49.162 milions d'euros, que representen, com s'ha dit aquí, prop d'un vint-i-tres per cent respecte el 2023, representen per al Departament de Salut un trenta per cent del conjunt, 13.840 milions d'euros. Estem parlant, doncs, d'un sistema sanitari amb una dotació molt, molt rellevant. Un sistema sanitari que, com sabem, el vint per cent de la salut de les persones respon al sistema sanitari i l'altre vuitanta per cent a tota la resta. Per tant, invertir en educació, invertir en habitatge, invertir en transport públic, en ocupació de qualitat, en comunitat, en la llei de barris, en l'entorn, en l'ambient, tot això és invertir també en les millores en salut. Per tant, treballar per uns pressupostos expansius, com ho són aquests, i que es redueixin les desigualtats socials és també doncs treballar per reduir i millorar la salut poblacional.

Estem parlant de més de 2.000 milions d'euros per a Salut respecte al 2023. Jo no crec –al diputat de Junts, al senyor Fàbrega– que trobi un sol economista de la salut que es situï en contra d'augmentar 2.000 milions d'euros en el Departament de Salut. Això ens dona 1.663,6 euros *per capita* a Catalunya, una xifra mai obtinguda. Estem parlant... Tots ho sabem els que estem aquí: el sistema sanitari català necessita unes reformes. Fa quaranta anys, precisament..., celebrem, no?, que fa quaranta anys

Fitxer 37CS9

la llei general de sanitat, que, per cert, el ministre català Ernest Lluch, doncs, va impulsar, va contribuir a aquesta universalització de la sanitat.

Aquí, en el desplegament de Catalunya es va fer en una població que ara és molt diferent. Hi ha dues qüestions que determinen la situació com ha anat evolucionant. Una, la major esperança de vida. Això, sens dubte, de les més altes del món, és un

èxit col·lectiu, però implica un envelliment de la població. Un envelliment amb més malalties cròniques i durant més temps, i això obliga, sí o sí, a fer un salt en la mirada integrada en salut i drets socials, perquè cal atendre preventivament les persones, fer-ho fàcil en aquesta atenció i adaptat.

Per això l'objectiu de constituir aquest any 2026, tal i com ho vam aprovar a finals d'aquest any, l'Agència d'Atenció Integrada Social i Sanitària que permeti donar aquesta mirada.

I dos, necessitem garantir que el sistema sanitari és sostenible amb el pas del temps, perquè un sistema sostenible que ha ajudat a cohesionar la nostra societat, ha de poder continuar-ho fer en el futur.

I per això cal una reforma que el grup CAIROS està encapçalant amb unes proves pilots que caldrà escalar a tot Catalunya, amb aquelles proves pilots que funcionin i que donin resultats en valors salut importants, amb un mapa sanitari i un pla de salut que en el conjunt del sistema permeti, en tots els seus àmbits, poder avançar.

Atenció primària, atenció hospitalària, atenció intermèdia, atenció en salut mental i salut pública. L'atenció primària, amb el reforç que avui se'ns ha explicat, que és la vertebradora del sistema, on cal prevenir, on cal promocionar la salut, si té recursos suficients i és resolutiva, descongestiona les urgències i també l'atenció especialitzada.

Per tant, veiem que aquest increment de 616 milions d'euros fins a arribar als 3.892 milions d'euros representa un trenta per cent del pressupost en salut, una xifra molt elevada, que ens ha de poder permetre donar una resposta en quaranta-vuit hores.

Una resposta a les peticions i a les dificultats d'accés que sovint es pot trobar, perquè cal reconfigurar el rol dels professionals. Els Centres de Salut Integral i de Referència del CSIR estan treballant, precisament, en aquest àmbit per poder millorar aquesta atenció. I cal ampliar la cartera de serveis, com s'ha dit aquí, amb la salut bucodental.

En l'atenció hospitalària, 7.270 milions d'euros. Ja ho hem vist, si millorem l'atenció primària, millorem també les llistes d'espera en l'atenció hospitalària. Caldrà incrementar, i aquests pressupostos ho plantegen, l'alta complexitat, circuits assistencials que millorin la resolució clínica i el temps de resposta en aquelles

proves. També en el transport sanitari, que permeti una equitat territorial que aquí també s'ha citat.

I l'atenció intermèdia. Cal l'hospitalització a domicili per recuperar l'autonomia de les persones. Tenim l'evidència que un vuitanta per cent de les persones més grans de seixanta-cinc anys té una malaltia crònica, un seixanta-vuit en té dos. Per tant, sens dubte, el suport a la cronicitat complexa és una eina imprescindible.

La salut mental requereix d'un esforç, focalitzant els infants i adolescents, que de forma precoç es permeti detectar i coordinar la resposta amb benestar emocional. I lo mateix amb salut pública. La creació del desplegament de l'Agència de Salut Pública, aprofundir en la xarxa d'intel·ligència epidemiològica, el reforç de les vacunes i l'ampliació dels cribratges ens ha de permetre millorar el temps de detecció i el transcurs de la vida.

I tot això, com ho hem de fer? Amb el millor que tenim en el sistema sanitari, amb els seus professionals, que en els comptes que se'ns ha presentat un augment de fins a un vuit per cent, més d'un vuit per cent del personal estructural, fins a arribar als 97.000 treballadors i treballadores.

Això vol dir una estabilització a la plantilla important per evitar la temporalitat que a vegades hi ha. I cal retenir aquests professionals en els llocs de més difícil cobertura, també en les zones rurals, i aquest pressupost ho preveu.

Cal seguir avançant en recerca, innovació i transformació digital. El pla estratègic de recerca i innovació en salut i les teràpies avançades i medicina personalitzada és el futur, i, per tant, ha de ser el present d'aquest any 2026, amb aquests pressupostos.

Les plataformes interoperables de la informació ens ha de permetre atendre amb l'atenció integrada, social i sanitària necessària i amb una ciberseguretat i governança necessària.

Les inversions, ha quedat dit, aquests 411 milions d'euros, on el cinquanta-sis per cent anirien a nous centres d'atenció primària i millora dels existents, 157 intervencions, per reduir, precisament, les desigualtats territorials en els hospitals que s'han citat al llarg de tot el territori, des de les Terres de l'Ebre a Girona, a Lleida com a Barcelona. Una xarxa moderna que doni resposta a aquestes necessitats.

I el finançament, amb aquest concepte de despesa desplaçada, que, per cert, va ser un concepte que fa quinze anys, doncs, va començar a instaurar Convergència i Unió, Junts, en les dades que se'ns presentava, representa la part més baixa d'aquesta despesa desplaçada, un 21,7 per cent. Hem vist en diferents anys on arribava un vint-i-vuit per cent.

Per tant, són uns fons també pactats amb ERC i els Comuns. Doncs representarà també uns 294 milions d'euros que permetrà anar-lo reduint. Aquí estem d'acord, que el sistema sanitari té un infrafinançament, i, per tant, estem molt per sota de la mitjana d'Espanya i molt per sota de la mitjana europea, i volem arribar a aquest set per cent del PIB. Per tant, un primer pas és aquests pressupostos. Un segon pas seran el sistema de finançament autonòmic que podrem debatre.

Aquests pressupostos no arriben al gener. És veritat, arriben al maig, però el 2016, senyor Fàbregas, el 2018, el 2019, el 2021 no van arribar. Per tant, és una eina que tenim per poder millorar aquest any i els que puguin venir.

Vull acabar dient que..., varies qüestions. La primera és que per tancar la llei de pressupostos que ens permet disposar les prioritats polítiques de l'any i, amb transparència, debatre-la. PP i VOX titllen de pantomima, doncs, un debat parlamentari. Llavors, ni una sola proposta per poder entrar en aquest debat.

Jo em vull centrar que aquests pressupostos posen a la persona en el centre. Ha quedat dit, l'accés als serveis en salut, integrar els serveis sanitaris, cuidar els professionals, incorporar la nova cartera de serveis i la salut pública, el que fan és treballar per millorar la qualitat de vida de les persones.

Estem, per tant, davant un pressupost no per administrar, sinó per transformar i accelerar, precisament, la capacitat de lideratge de Catalunya.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora Jaurrieta. Fetes les intervencions dels grups, honorable conseller i secretari general, per trenta minuts, tindran possibilitats de contestar les interpel·lacions que se'ls hi han formulat i les preguntes.

Moltes gràcies.

El conseller de la Presidència (Albert Dalmau Miranda)

Bé, Moltes gràcies. He procurat, en la nostra exposició, explicar per què el nostre país necessita tenir pressupostos i per què el nostre país necessita sortir d'una dinàmica de bloqueig i posar les energies en afrontar els problemes que tenim, on ens juguem els termes de la competitivitat econòmica; de la cohesió social; de la innovació; de les polítiques de seguretat; de la transformació urbana; de l'equilibri social i territorial que té el nostre país.

I he intentat, doncs, fer-ho exposant quines són les qüestions generals, els grans números del pressupost de la Generalitat en el seu conjunt, també en l'àmbit sanitari, no?

I ho he dit abans, defenso un país d'acords. Només des de l'acord es pot avançar. Crec que alguna cosa hauríem d'aprendre de la nostra història recent, a on ens porten els nous acords, i de les responsabilitats que han tingut quan han estat al Govern.

I, per tant, diguem-ne, si alguna cosa hem d'aprendre és que per la base de que persones que tenim matisos diferents, que tenim posicions diferents, que tenim prioritats diferents haguem sigut capaços d'arribar.

I és cert, aquests pressupostos, ho he dit, arriben al maig. M'hauria agradat que arribessin al mes de gener. Millor que arribin que que no arribin, que és l'herència que alguns ens han deixat en el país, Millor que arribin que que no arribin. I si perquè arribin hem tingut d'esperar tres mesos o quatre mesos, els hi dic, bé està l'espera.

I crec que era una bona iniciativa. Quan vàrem prendre la decisió de portar-los en aquest Parlament exigint que el país tenia que tenir pressupostos, com també crec que han estat enriquits i han estat millorats, fruit de la incorporació no només dels acords amb els Comuns, sinó dels acords amb Esquerra Republicana.

Per cert, vull afegir també els acords que es va arribar, diguem-ne, amb els representants del món econòmic i social, els agents econòmics i socials del nostre país, de Foment, de la PIMEC, de les Comissions Obreres i la UGT, i també de la incorporació de les peticions del tercer sector.

I, honestament, crec que uns pressupostos que posen un vint per cent més de recursos en el conjunt del sistema són uns bons pressupostos. I crec que uns pressupostos que augmenten fins aquests 13.840 milions la despesa pressupostada en l'àmbit de salut són uns bons pressupostos. I uns pressupostos que augmenten la despesa per habitant en l'àmbit de salut són uns bons pressupostos.

També els haurem de mirar, i hem de mirar el conjunt del sistema, pel seu rendiment, pels seus resultats, i com això impacta en la vida de la gent. No només perquè creixin haurien de ser bons per naturalesa. Crec que ho són perquè, a més, ataquen alguns dels problemes de fons que té el nostre país.

Ara bé, ho dic, tenim coincidències i divergències en algunes qüestions de model. Crec que el model que hem construït és un model d'èxit. Jo em faig nostre, em faig meu el conjunt del model. Ho hem dit, és un model que dona una capillaritat en el territori, que dona singularitat, que s'adapta, que compta, diguem-ne, amb els matisos de quina és l'aportació a lo públic i de l'aportació, diguem-ne, social que fa al conjunt del sistema, i avui ens acompanyen els seus representants.

Tant els hi dic així que per defensar, diguem-ne, aquest model, si fa falta, anirem a Madrid a fer la defensa del model per preservar el model de salut a Catalunya, perquè és un bon model.

I farem tot allò que estigui a les nostres mans perquè el model sanitari que hem construït a Catalunya, amb les singularitats que té a Catalunya, no es pugui mirar des d'una mirada homogeneïtzadora.

Que puc entendre que es vulgui fer per fer front a coses que passen a altres comunitats, que em semblen un escàndol, també els hi dic, però, que, en el cas de Catalunya, és una garantia de l'accés a un sistema de sanitat de qualitat com el que tenim.

Ara bé, senyor Fàbregas, jo m'ha de permetre, diguem-ne, en la deriva que han tingut vostès de gent moderada a la posició de gairebé defensar el país del bloqueig, jo és que no me'n sé avenir. I, per tant, doncs, ho he intentat exposar en la meua intervenció.

Agraeixo la valentia dels grups que han volgut acordar. On han estat vostès no ho sé, diguem-ne, no els he escoltat, no els he vist en aquest procés. I, malgrat tot, els hi dic que no hi renuncio, que no hi renunciem, perquè alguna cosa tindran a dir vostès sobre el sistema de sanitat, sobre el sistema d'educació, sobre les infraestructures del país. I que allò que és possible quan parlem amb els seus alcaldes, ens agradaria que de tant en tant fos possible quan arribem al Parlament.

No sé per què, diguem-ne, aquestes lliçons que tan sovint veiem en el món municipal, on tenim alcaldes i alcaldesses de tots els colors polítics, que fins i tot tenim majories absolutes, pacten els pressupostos, que em sembla un element, diguem-ne, a reivindicar, que és una forma d'entendre el país, que el país el conformem tots. M'agradaria que la seva formació política decidís no mirar-se el partit, en general, des de la barrera.

Ara, evidentment, el Govern té, diguem-ne, un acord d'investidura amb Esquerra Republicana i amb els Comuns que ha pogut desenvolupar-se també amb aquests acords pressupostaris.

I ho he dit, presentem el mateix pressupost, amb aquestes disposicions addicionals, la disposició addicional 24 i 25, i, per tant, aquells que hagin llegit el pressupost veuran aquestes modificacions incorporades en aquestes disposicions per valor de 890 milions, en el cas dels acords amb Esquerra Republicana actualment. I, ja ho he dit, que, en el cas dels Comuns, els acords del 26 ja estaven incorporats en el primer projecte de pressupostos, i en aquests 4.000 milions en el projecte de futur.

I és veritat que, ho dic, s'ha parlat, i crec que jo ho he volgut fer amb transparència, no hauria servit de res que esperés a les rèpliques a abordar la qüestió de la despesa desplaçada, però vostès, alguns sabran és que estan en l'origen d'això, o no? Que no hem vist a les xifres que he expressat? Evidentment, a aquest Govern li agradaria acabar amb la despesa desplaçada.

Ajudin-se a aprovar el nou sistema de finançament, a aportar 4.700 milions d'euros més al sistema de Catalunya, i segurament podrem donar un pas definitiu per en un o dos anys finalitzar amb la despesa desplaçada.

Però, mentrestant, què va fent el Govern? Anar intentant eixugar aquest dèficit que, segurament, també els hi vull dir no com una crítica, que segurament entre tots hem

generat, perquè era necessari, perquè si és la despesa que estem executant, és que és la despesa que el nostre país necessita. I anem intentant acompanyar cada vegada amb aquest creixement pressupostari a que el pressupostat amb el pressupost executat arribi al final, no?

Tant és així que el que la despesa desplaçada era major amb els seus pressupostos que amb els nostres, i, per tant, bé, també li he de dir que li podria fer aquesta gracieta parlamentària. Tampoc portaria enlloc. Segueix sent la mateixa, segueix sent la mateixa realitat i seguiria passant el mateix any rere any, no?

Ara, el que sí que crec és que hem de fer una reflexió. Jo, honestament, penso que el nostre país ha de fer un exercici de posar la mirada en projectar la Catalunya dels propers deu anys, i no dedicar-nos a mirar enrere.

Ara, tampoc vull participar d'un exercici d'amnèsia col·lectiva. Vull dir, té aquí l'evolució de les inversions en l'àmbit de salut. Vostès són els de la part que està enfonsada. Vull dir que els pressupostos que s'han aprovat en els darrers anys són els de la part que està enfonsada. Els de la part alta no. Aquells, a més, estan alts, diguem-ne, perquè venen dopats pels fons Next Generation. Benvinguts hagin sigut.

I entre tots, diguem-ne, tenim el repte d'anar acompanyant aquí. Crec que entre tots plegats tenim que posar l'exercici en projectar els propers deu anys de Catalunya, perquè en la història passada segurament tots en som responsables, però el que no podem fer veure és que no hi formaven part, diguem-ne.

Segurament, i jo ho he dit, fins i tot no per gust. Per les situacions amb les que vostès es van trobar, per la situació que va venir derivada de l'austeritat posterior a

Fitxer 37CS10

l'any 2008 i després, segurament per les afectacions que tenen a veure amb l'infrafinançament del nostre país. També dic, quan fem propostes per arreglar-la, estaria bé que comptéssim amb vostès; llavors, «No, és que nosaltres tenim un model diferent, és que nosaltres voldríem...», bé, clar, aquesta dinàmica del tot o res jo ja sé a què ha conduït a Catalunya en els últims anys, que és que en el tot o res hem acabat en res, i portem 13 anys en el res. Crec que com a país ens

mereixem poder donar passes endavant i si podem ser capaços de fixar un nou sistema de finançament que arregli una part del dèficit que tenim com a país, que puguem millorar la nostra participació en el finançament autonòmic, que ens donin major responsabilitat fiscal, més autonomia financera, crec que és un bon pas. I crec que en això vostès no haurien de formar part del problema, haurien de formar part de la solució, entre altres coses, diguem-ne, insisteixo per la gràfica, perquè venim d'on venim, i perquè volem acostar la nostra despesa a la despesa final.

Però en tot cas, crec que aquest és un element central, i honestament, crec que aquest Govern ha abordat qüestions que tenen a veure amb una transformació de fons, fins i tot algunes que estaven en el document de les 30 mesures per canviar el sistema de salut del president Torra, que segurament apuntaven en la bona direcció. I ho dic, ho he expressat moltes vegades i en Manel del Castillo i l'equip del Kairós ho reconeix tantes vegades, hi ha coses que hem diagnosticat masses vegades, ja hem fet masses papers, massa llibres blancs, massa llibres verds, hem omplert les estanteries de tota l'administració explicant què havíem de fer amb el sistema; potser que ens hi posem, i crec que alguna d'elles té a veure amb l'àmbit de la integració de l'àmbit de la dependència, en l'àmbit de l'atenció primària abordar alguna d'aquestes qüestions, i per tant, ho poso damunt de la taula.

I com ho farem? Doncs ho he dit, en alguns casos posant més recursos i amb altres qüestions que tenen a veure amb la gestió, que per això també existeix. I per tant, aquest és un element que sí que em sembla important començar, però sí que diria, home, partint de que he intentat assenyalar les contribucions positives que la resta de governs també han fet en el sistema, home, intentem no fer veure que el món va començar ahir. Jo no ho vull fer, però crec que vostès alguna responsabilitat tenen i faríem tots bé, faríem tots bé, que si tot el temps que dediquem a buscar les diferències entre nosaltres en posar-nos a construir consensos de país, segur que el país avançaria, segur que el país avançaria perquè hi ha molt de temps, tot el temps que dediquem amb el raca-raca de buscar a veure com ens podem explicar el país de forma diferent i crec que contribuirien tots plegats més a fer funcionar el país. I per tant, apunto algunes de les qüestions que vostè ha fet en la seva intervenció

D'altres ho he explicat, en l'àmbit de la transformació del sistema sanitari des del punt de vista de la planificació de les nostres inversions, ho he dit. He fet una exposició sobre alguns dels projectes que avui estan vertebrant territorialment el país que em semblava significatiu abans que m'ho pregunté vostè, també crec que ja li puc dir que abans de final d'any també licitem el projecte del nou hospital de la Seu i en aquest sentit, crec que ens donem una visió força global sobre el punt en el que estem.

El diputat Manchon, bé, jo tendeix a fingir poc, quan diu «Vostès han vingut aquí a fingir»; no. Crec que és un exercici honest d'un Govern que vol posar els interessos dels ciutadans al centre de les nostres prioritats i posar les energies a les que dedica les institucions del nostre país a abordar algunes qüestions dels problemes reals que té Catalunya. I crec que el debat que estem fent és un debat positiu per al país. I jo sé que vostès tenen un model diferent del nostre, no els agrupo a vostès entre les formacions antisistema, populistes, etcètera, i crec honestament que vostès alguna cosa tenen a aportar al país. Tenim visions molt diferents, molt diferents, i li he de dir que no em sento gens reconegut amb el model sanitari de comunitats com la Comunitat de Madrid, i no m'expliquin que si la Comunitat de Madrid els dies de les llistes d'espera són més alts o més baixos; el dia que reportin les mateixes unitats que aportem nosaltres, aleshores podrem comparar les dades. Mentre vostès reportin un terç del que nosaltres aportem al sistema sanitari de Catalunya per analitzar les llistes d'espera, aleshores podrem veure dades comparables. Però crec que el model de la Comunitat de Madrid, amb totes les seves derivades que hem vist, no és el model sanitari de Catalunya. També li he de dir, el d'Andalusia tampoc, el d'Andalusia tampoc, i per tant, en aquest sentit, crec que tenen vostès aportacions a fer en aquest debat i, per tant, m'agradaria que no s'abstinguessin com ha fet, ha dit: «Bé, llegeixo un tros i lo demás ja no dic res més, perquè això és una pantomima»; no ho és, no ho és. Estem portant un debat de fons sobre on posem les energies. I no canviarem la nostra dinàmica en un any, ni en dos anys, ni en tres anys, però per la base d'anar provant pressupostos, per la base d'anar posant les energies en les qüestions que són rellevants del país ho anem fent. I bé, ja sobre aquesta era una qüestió més general, però tampoc vostè ha abordat gairebé res que tingui a veure amb l'àmbit de la sanitat i per tant, doncs això.

A la diputada de VOX, senyora García Fuster. L'he escoltat a vostè i he sortit «asustat». Crec que l'anàlisi que vostè fa del nostre sistema no correspon a la realitat. El nostre sistema té problemes; ara, el nostre sistema no és un problema i crec que aquest és una qüestió que no és de matís, és de profunditat. I aquest discurs apocalíptic que vostès fan per intentar canalitzar l'enuig d'una part de la societat crec que no ens fa cap favor com a país. I vostè que coneix el sistema, crec que no fa cap favor. El nostre sistema és un sistema excel·lent i el vull reivindicar. És un sistema excel·lent a la primària, és un sistema excel·lent a la salut mental, és un sistema excel·lent en els hospitals arreu del territori, pels professionals que hi ha darrere, pel sistema de col·laboració que hem fet entre els diferents operadors del sistema i el Departament de Salut. Crec que som excel·lents en tantes i tantes i tantes especialitats, i no vol dir que el nostre país no tingui problemes, i no vol dir que el nostre país no tingui reptes. Però crec que aquest discurs apocalíptic crec que no ajuda ningú, no és creïble, no és creïble. Crec que vostè coneix bé algun dels hospitals del nostre país, només cal que hi vagi per veure com d'excel·lent és el nostre sistema de salut. Li he de dir em diu que no, que deixem de planificar coses en aquest viatge cap a l'any 2030. Jo prefereixo anar caminant cap a l'any 2030 que cap al juliol del 36, la veritat, i per tant, crec que anem en la bona direcció quan comencem a afrontar alguns dels reptes que tenen a veure amb la planificació. Perquè el que ens toca com a Departament de Salut, com a Govern de la Generalitat, és afrontar alguns dels reptes immediats que té el nostre país, ho he dit. En matèria de dependència és un. Jo quan escoltava al diputat Fàbrega em pregunto on hem posat les energies en els últims anys. Li asseguro que en els tràmits de dependència no, en una altra cosa potser sí, moltes, i no sé amb quins èxits per al conjunt del país, però en el tràmit de dependència no han estat posats, sinó, no hauríem arribat a tenir un tràmit de 400 dies i el Govern està presentant reformes. I crec que la integració, com he dit, amb el sistema sanitari, amb una major col·laboració entre l'àmbit social i l'àmbit sanitari per passar d'un model procedimental al model assistencial, va en la bona direcció i que recull propostes dels experts, propostes de governs anteriors.

També aquesta analogia sobre l'ús del tant per cent. Bé, clar, jo encara segueixo pensant, segueixo preferint créixer un vint per cent de 13.000 que un cinquanta per

cent de 52 milions, i per tant, sí, hi ha departaments de la Generalitat que creixen percentualment perquè són departaments molt petits, no són el Departament que representa gairebé el cinquanta per cent de la despesa del conjunt de la Generalitat i per tant, crec que l'aposta que fa aquest Govern en matèria de salut queda fet així. Si jo li faig aquest consell, si vostè en algun moment, diguem-ne, en algun negoci, ha d'escollir entre augmentar un vint per cent de 13.000 o un cinquanta per cent de 52, esculli el primer, de lo segon farà un mal negoci.

Crec que aquestes són algunes de les qüestions que han aparegut pels grups que presenten esmena a la totalitat, també per part del grup de la CUP, sobre el que és obvi que tenim models diferents, a les antípodes. Hi ha qüestions en les què podem coincidir, no?

El grup d'Esquerra Republicana i els Comuns, ho dic, crec honestament que aquests pressupostos situen un salt endavant per al país, i que era impensable que vostès no formessin part d'aquesta equació, hem de formar part de la solució als reptes que té avui Catalunya i han apuntat algunes de les qüestions de fons. Jo ho he dit honestament, aquest Govern ha pogut afrontar una part de la transformació de qüestions que tenen a veure amb el llegat, també de transformació, de planificació, que el Govern del president Aragonès va poder posar en marxa perquè forma part d'aquesta continuïtat que ens anem fent els uns en els altres per millorar el país. I vostès han apuntat algunes qüestions en el pacte pressupostari que tenen a veure des de l'àmbit de la salut mental, també en anar reduint aquesta despesa desplaçada i crec que estem acomplint de la mateixa manera que ha apuntat qüestions generals més enllà de l'àmbit de salut que el Govern està afrontant. I segueixo fent aquesta reflexió. Crec que el país ha passat de 6 milions a 8 milions d'habitants, ens ha enriquit socialment, ens ha enriquit culturalment, crec que hi ha debats a fer sobre el model econòmic del país i quin és el nostre model productiu, però que l'arribada de nova població ha contribuït, tenen més problemes els països que perden població que els països que en guanyen, crec que amb això s'acaben els debats. Vull dir, si vostès han d'escollir entre ser un municipi que perd població o en guanya, posin-se en el lloc dels que guanyen, als que perden població se'ls tanquen els hospitals, se'ls tanquen les escoles, se'ls tanca el dispensari municipal, la gent no s'hi pot arrelar, no s'hi pot quedar a viure, i per tant, hem de poder ajudar al nostre país a

acompanyar que aquest creixement demogràfic, es faci amb les infraestructures i els serveis necessaris i, per tant, les qüestions que vostè ha apuntat del pressupost general, des de l'àmbit de l'educació fins a l'àmbit de les infraestructures ferroviàries que tenen aquesta vocació.

I en l'àmbit dels Comuns, el mateix. Tenim algunes diferències que ha exposat el senyor Cid respecte al model, i això, malgrat tot, no ens impedeix que pensem que el nostre país ha de seguir prosperant i ha de poder seguir avançant, i per tant, també em fixo en alguns dels pactes que han determinat en l'àmbit de la salut mental o en l'àmbit de la prevenció de les ITS, que em sembla un element rellevant, fruit d'alguns acords que hem pogut arribar amb el seu grup, així com la reducció de les llistes d'espera.

Jo no els hi puc pintar un país de color, no sé si de color de rosa és com s'ha de dir per dir que un país en el que tot va bé, però honestament, crec que el nostre país ho té tot perquè li vagi bé. Que hi ha talent, hi ha col·laboració, publicoprivada, hi ha fortalesa institucional, estem incorporant cada vegada més recursos i que tenim capacitat de fer front als reptes que nosaltres tenim. La ciutadania no espera de nosaltres que d'avui per demà arreglem tots els problemes que hi ha al país. Només cal veure la inestabilitat que hi ha al món i els problemes que hi ha a la resta de països. El que espera de nosaltres és que tinguem la capacitat d'afrontar els problemes de cara, sense por, no cal afrontar-los tots a la vegada, però el que els puc assegurar és que tinguem la capacitat d'afrontar els problemes i els reptes que té el nostre país de cara, amb vocació de mà estesa i col·laboració, però també amb determinació. Masses vegades en el nostre país hi ha qüestions que s'han abordat posant-la sota la catifa i qui dia passa any empeny. I per tant, crec honestament i vull valorar la determinació que ha tingut la consellera de Salut per abordar qüestions de fons. També li he de dir que en l'àmbit, diguem-ne, de les incapacitats temporals és un debat que hem de tenir, perquè nosaltres volem poder garantir que algú que està malalt pugui exercir els seus drets en plenitud, i les baixes en el nostre país s'han donat i es seguiran donant sempre sota criteris clínics, però alguna cosa passa a Catalunya, i aquest debat l'hem de poder afrontar. L'hem de poder afrontar amb els sindicats, l'hem de poder afrontar amb les patronals, l'hem de poder afrontar amb serenor. Però també és veritat que penso que aquest és un dels debats que el nostre

país no pot esquivar per poder donar una resposta de país. Com va dir la consellera un dia en un debat al Parlament, va dir «si estem més malalts, com a consellera de Salut, com a mínim em sento amb l'obligació de saber què passa» i per tant, crec que aquest és un debat que nosaltres hem de poder abordar i per tant, que sé que hem arribat en aquest sentit, a acords amb el seu grup que clarifiquen aquesta posició i per tant, en aquest sentit hi hem treballat.

I evidentment, doncs, el grup que dona suport al Govern, el grup dels Socialistes - Units per Avançar, penso que aquest pressupost incorpora també el treball que durant temps es va fer a l'oposició i s'ha pogut anar fent també per part del grup parlamentari durant aquests dos anys de Govern, que es faran el mes d'agost. Vàrem arribar, honestament ho dic, per obrir una nova etapa a Catalunya. Crèiem, i aquesta és la voluntat del Govern, cadascú té els seus horitzons, que al país li tocava posar les energies en aquestes qüestions, en aquestes qüestions, que guanyar sobirania per a Catalunya també vol dir enfortir el sistema sanitari, que també vol dir enfortir el sistema productiu, que vol dir enfortir el sistema educatiu i que havíem d'afrontar alguns dels reptes de fons que té el país, i honestament, crec que el Govern els està afrontant. Que en la mesura que tinguem més recursos podrem anar més ràpid. Jo també els hi dic, la voluntat del Govern és poder anar més ràpid en alguna de les transformacions. A mi m'agradaria i el conjunt dels que estem aquí ens agradaria poder anar més ràpid en algunes de les transformacions, perquè els reptes del país en moltes qüestions són infinits. Nosaltres volem un país d'excel·lència i, per tant, no ens podem conformar només amb el rumb d'anar bé, volem anar millor, i per tant, el repte que tenim des del punt de vista de la integració, de fer front a la complexitat, la complexitat a les aules, la complexitat en el conjunt del sistema sanitari, fer front a

Fitxer 37CS11

algun de les pandèmies del nostre temps, que és, justament, l'envelliment de la població i com s'inverteix la piràmide demogràfica. Què significaran totes les polítiques d'assistència intermèdia? Què significarà l'atenció domiciliària? Què

significarà tot el que té a veure amb les cures i amb cuidar de les persones que cuiden? És un dels reptes que la nostra societat té.

I com això ho fem des d'un punt de vista de sostenibilitat ambiental, també econòmica i financera, per poder garantir, diguem-ne, que puguem fer front al país que estem construint econòmicament. Recordant, també ho dic, que a vegades sembla que en aquests debats que mantenim ho oblidem, que el conjunt del sistema se sustenta sobre els impostos que paguen els catalans i catalanes. I que, per tant, diguem-ne, el conjunt de polítiques i el conjunt d'incrementos que estem fent el fem sobre un sistema fiscal que necessitem que sigui responsable i corresponsable i progressiu, però que està sustentat sobre una fiscalitat del nostre país, no?, especialment de les classes mitjanes i treballadores.

I, per tant, amb aquesta reflexió final volia finalitzar. Sé que segurament la consellera Pané hauria pogut fer una defensa més acurada d'alguns capítols pressupostaris, però tant el secretari general com jo hem volgut donar aquesta visió general i també entrar en detall d'alguns dels temes de fons del sistema sanitari del nostre país.

I, per tant, ho he dit, agraeixo la contribució de tothom, tant dels grups que recolzen aquest pressupost, del grup que dona suport al Govern, i també, els hi dic honestament, també dels grups que en presentaran esmena a la totalitat amb aquesta reflexió que els he fet. Crec que aquells que volem que el país funcioni més val que ens trobem en el país dels acords que en el dels acords, que és millor mirar-se el partit, diguem-ne, fent les seves propostes, que no mirant-se'l des de la barrera.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, honorable conseller. No sé si els portaveus volen tindre un segon nou torn. Molt bé. Doncs, senyor Fàbrega, endavant. Entenc que tots els grups parlamentaris, no? Molt bé.

Jordi Fàbrega i Sabaté

No tenim el conseller cada dia.

El president

Magnífic.

Jordi Fàbrega i Sabaté

Gràcies, president. Bé, conseller, si li he de dir una cosa, hi ha una cosa que sí que m'ha agradat i és que vostè ha parlat bastant de temes socials també. Llavors, té dues opcions o també ha de substituir demà la consellera de Drets Socials o realment es creu la integració social i sanitària, que és un dels temes que bé ens fan falta en aquest país.

Però sí que és veritat que després d'escoltar-lo de nou a vostè i també a la seva crossa, encara tenim més clar que aquests pressupostos no són els que Catalunya necessita, no? Són els que el president Illa necessita per aguantar la legislatura. I amb aquesta aprovació, doncs, alguns grups donaran oxigen –permetin-me el símil sanitari– a un Govern [#2.46 desnacionalització].

I un Govern on cada cop és més difícil que un ciutadà pugui ser atès pel metge en català. Un Govern que ha normalitzat una subordinació política a Madrid, no? I si vostè diu: «És un país que ho té tot perquè li vagi bé». Sí, hi estem d'acord, és un país que té moltes coses perquè li vagi bé i que generem tots els recursos perquè ens vagi bé.

Però és que quan sortim al carrer resulta que ens trobem absolutament tothom, tots els serveis públics protestant al carrer. I, en el cas dels professionals sanitaris, ja ho ha vist i tothom alerta del mateix, inclús la síndica de Greuges, no? I davant d'aquesta realitat, doncs, la realitat, i és veritat, no és una realitat d'aquest any, és una realitat de fa molts anys, no podem disposar dels recursos suficients que necessita el sistema sanitari.

Per això jo li deia que les xifres que ens ha presentat aquí de distribució amb què es gastaran els recursos, jo l'únic que li deia és que és evident que hem d'aprovar uns pressupostos i, per tant, hem d'aprovar aquesta despesa de 13.840 milions d'euros. Ja ho sé. Però si ens en gastarem 17.000, una diapo més, amb tota la gent que hi ha al Departament de Salut, una diapo més amb els percentatges, amb els 17.000 o els 17.200. Només demanava aquesta diapo.

Hagués estat bé també una diapo amb tot el que s'ha incrementat amb els pactes amb els Comuns i ERC. Però, bé, això ja ens ho hem mirat, però amb el resum això sí que ens hagués agradat, eh?

I no es preocupi que si no prospera l'esmena a la totalitat, com sospitem que passarà, presentarem esmenes a l'articulat i, per tant, aquí veurem la mà estesa del Govern per acceptar aquestes esmenes a l'articulat per tirar endavant aquestes propostes de millora que farem, no?

Perquè, i és que és veritat, el problema és aquest dèficit fiscal que tenim. I vostès ara ens parlen d'aquests 4.800 milions, com si aquests 4.800 milions anessin a solucionar el problema. És que és una *tirita* quan estem a l'UCI, és que en tenim més de 20.000 que no arriben. És que si amb els 4.000 ni tan sols fem front a la despesa desplaçada de Salut.

I tenim reptes, i vostè ho sap perfectament, perquè li ha tocat també gestionar el Departament d'Educació, per exemple, doncs, tenim reptes majúsculs a altres departaments. Mentre, hi han 20.000 milions que se'n van a Madrid i no tornen, no? I, per tant, aquest és el problema.

Per això presentem una esmena a la totalitat, perquè aquests pressupostos no són bons per a Catalunya i perquè són una esmena a la totalitat a aquesta subordinació i a aquestes renúncies constants del que nosaltres podríem tenir. Perquè tenim la capacitat econòmica per tirar-ho endavant, però ens passa exactament això.

I això és el més greu, perquè Catalunya pot tenir una sanitat molt millor. Miri, sense l'espoli fiscal, fàcilment podríem tindre un pressupost global de la Generalitat de 67.300 milions d'euros. I aquesta és la manera d'acabar amb la despesa desplaçada. Ras i curt, si nosaltres tinguéssim els 20.000 milions, la despesa desplaçada s'acaba el dia següent i ja està. Perquè podrien pressupostar sobradament 17.000 milions per a Salut. Però és que en podrien pressupostar molts més.

I nosaltres hem fet quatre càlculs, eh? Podrien reforçar l'atenció primària amb 800 milions més, reduir les llistes d'espera i atenent bé els ciutadans, millorant la salut mental. Vostès han posat 68 milions més els 20 d'ara, és que en podrien posar perfectament –perfectament–, 200 o 300 milions més. A la salut pública en podrien posar 200 milions més, pràcticament doblant la quantitat. Vostès n'han posat 65.

Si ja ho sé, si és que no es pot amb els diners que hi han, però és que són nostres i van i no tornen. Les inversions, aquest 2,9 per cent, que serà un 2,5 quan ho ajustem a la despesa que gastarem, fàcilment es podrien doblar, 400 milions més es podrien posar facilíssim i així arribaríem al cinc per cent que recomanen els experts, o millorar totes les condicions dels professionals sanitaris.

Per tant, jo crec que és aquest és el gran debat de fons. I jo crec que, sincerament –sincerament–, si volem millorar la sanitat d'aquest país, però igual que l'educació, igual que tots els serveis públics, el que hauríem d'estar fent tots els diputats del Parlament, del Congrés, del Senat, tots els diputats catalans, és anar a reclamar que s'acabi aquest espoli fiscal.

Senyor Cid, si vostès prioritzeu el país és això el que farien, anar a prioritzar que s'acabi aquest espoli fiscal. Perquè, llavors, sí que no només les UCI, totes, tot el sistema sanitari, amb aquests 20.000 milions, podríem tindre la sanitat que es mereixen, no?

Sincerament, creiem que aquest és l'únic camí, perquè si no anem fent tot el que podem, però aquesta despesa desplaçada, aquests diners continuen estant allí i ho continuen notant els nostres ciutadans, els nostres veïns i veïnes, ho continuen notant amb aquestes llistes d'espera. I, malauradament, aquests pressupostos estan molt lluny dels que Catalunya podria tenir i dels que els catalans i les catalanes ens mereixem.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor Fàbrega. Ara serà el torn del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Honorable senyor Fernández, endavant.

Juli Fernández Olivares

Moltes gràcies, honorable president. Conseller, reiterar-li l'agraïment per l'explicació. Jo crec que la situació és exigent. És exigent per al Govern. El diputat Fàbrega ara explicava –no cal que ho faci ell, però com que ho ha fet ara abans, doncs, el cito, no?– quina és la situació dels professionals en l'àmbit sanitari. I, per tant, és una situació que no és senzilla.

I, per tant, jo crec que és millor, en aquest context, disposar dels instruments que puguin fer possible que la situació millori. I, per tant, vostès ara tindran la responsabilitat d'administrar aquest instrument per als ciutadans i ciutadanes del país.

És a dir, nosaltres no els hi donem a vostès perquè siguin els millors o siguin... No, fem aquest gest perquè creiem que els ciutadans i ciutadanes del país necessiten poder disposar de més recursos després d'haver fet una negociació on, com he dit abans, més sobirania, més competència i més poder polític en diferents àmbits, no?

Per tant, jo crec que és rellevant dir: «Ostres, ara tenim un instrument». Abans els deia d'una altra manera, que eren les excuses. La del pressupost ja no cola, ja no compta. Tots hem tingut responsabilitats polítiques, jo he sigut conseller, eh? I aquesta és de primer de responsabilitat política, la de «és que no tinc pressupostos». Doncs, ara aquesta ja no hi és. Per tant, quan hagin d'afrontar la realitat, que és exigent i complexa, doncs, disposaran d'aquesta caixa d'eines, aquesta de què ens haurem dotat.

I, d'altra banda, és evident que el país, que Catalunya pateix un espoli fiscal, és evident des de fa dècades. I des de fa dècades, doncs, crec que podríem arribar a la conclusió que és millor avançar. Jo sé el que farà Esquerra Republicana quan el sistema de finançament arribi al Congrés, que és votar-hi a favor, perquè creiem que és millor tenir 4.800 milions d'euros més que no tenir-los, que aquest és el dilema que tindrem a l'hora de votar-ho, que no serà un altre. Nosaltres creiem que és millor.

Nosaltres sabem què farà Esquerra Republicana quan al Congreso arribin les esmenes perquè l'IRPF el recapti Catalunya. Jo espero que tots els diputats i diputades dels grups parlamentaris catalans també sàpiguen què faran i que el que facin faci que la situació de Catalunya sigui millor. És a dir, que tinguem 4.800 milions d'euros, que això no vol dir que no seguim exigint, des de la nostra posició, la independència del nostre país i el concert econòmic si abans no hem arribat a la independència. Això no vol dir això.

I alhora espero que també els diputats i diputades dels grups catalans, i no només, perquè si no, no sortiria endavant, doncs, també votin a favor de la cessió de l'IRPF. Jo crec que estem aquí.

I, per tant, com els hi he avançat abans, amb ambició nacional, amb voluntat de donar més recursos als ciutadans i ciutadanes de Catalunya, després d'una negociació que, com totes les negociacions, són exigents i intenses i interessants, doncs, hem arribat a aquest punt d'acord.

Gràcies, president per aquests minuts. Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, honorable senyor Fernández. Ara serà el torn, per tant, del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya i té la paraula el seu portaveu, el senyor Manchón. Endavant.

Hugo Manchón García

Sí. Gracias, presidente. La verdad es que no tenía pensado intervenir, pero me dado unas cuantas ideas para hacerlo. Pedía valentía a los grupos que... Bueno, destacaba la valentía de los grupos que le apoyan. Y mientras haya una sola partida que sea ideológica, oficinas o chiringuitos, por ejemplo, para perseguir el castellano, arrinconar el castellano e imponer el catalán, o apertura de falsas embajadas, impuestos por las nubes, pues, desde mi punto de vista, la valentía es votar en contra.

Mientras haya un solo euro –un solo euro– de los catalanes que se derroche en chiringuitos o estructuras políticas, pues, votaremos en contra. Porque mientras haya un niño que estudia en barracones o un catalán que tiene que esperar, con suerte, cuatro cientos días para un especialista o una persona mayor que se muere esperando la ley de dependencia y estos presupuestos no mejoran esto, como se puede ver, pues, votaremos en contra.

Y hablaba usted de Andalucía, es que hay que tener un cuajo de campeonato, ¿eh? ¿Saben todo lo que se podría haber hecho en Andalucía con los 680 millones de euros defraudados por los ERE el Partido Socialista? ¿Saben que la todopoderosa socialista María Jesús Montero, como consejera, dejó Andalucía con 7.700 sanitarios menos y recortes de hasta el quince por ciento en la partida de Salud?

¿Saben que los sindicatos sanitarios firmaron un acuerdo histórico con Juanma Moreno para mejorar las condiciones laborales de 130.000 profesionales? ¿Saben

que el PP en Andalucía aprobó antes que nadie un tratamiento para los pacientes de piel de mariposa? ¿Saben que el PP en Andalucía aprobó una deducción fiscal para los celíacos, cuyo único tratamiento es la alimentación?

¿Saben qué hacen ustedes? Pues, por ejemplo, bloquear la ley del PP en el Congreso de los Diputados para una deducción de hasta seis cientos euros por celíaco. Esto es hablar de salud. Hemos presentado una ley en este sentido también en el Parlament de Catalunya para una deducción fiscal para los celíacos de Catalunya. ¿Votaran a favor, ya que ustedes dicen que la salud es lo primero?

Si tan mal lo hace el PP, ¿cómo es que hemos sacado doce escaños más que toda la izquierda junta en Andalucía? Si tan mal lo hace el PP en Madrid, ¿cómo es que Ayuso tiene mayoría absoluta? ¿La gente es idiota o es que no compra el relato del Partido Socialista?

Y sinceramente, si yo fuera socialista, tanto por el Grupo Parlamentario Socialista como por el *conseller*, no sacaría pecho de gestión y menos hoy. Un ministro en prisión; uno de los jefazos del PSOE, Cerdán, en prisión estuvo y ahora imputado; el padrino del franquismo, el joyero y minero Zapatero, imputado hasta por blanqueo de capitales. Una trama que ni la mejor serie de Netflix podría superar.

La gerente del PSOE imputada, la UCO entrando en Ferraz. ¿No tiene que decir nada hoy? Porque la realidad es que si esto pasara en el Partido Popular hoy, un uno por ciento de lo que está saliendo del PSOE pasara en el Partido Popular tendríamos a toda la izquierda aquí escupiendo

Fitxer 37CS12

fuego por la boca. Da igual que sea la Comisión de Salud, de Educación o de lo que sea, estarían todos con el raca-raca del Partido Popular, con un uno por ciento de lo que está saliendo del PSOE. Pues todos calladitos. Lo único que les voy a pedir es que delincan más despacio, porque es imposible seguirles el ritmo.

El president

Gràcies, senyor Manchón. Ara serà el torn del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya. I té la paraula la seva portaveu, la senyora García Fuster. Endavant.

María Elisa García Fuster

Gracias, señor presidente. Bien, gracias, señor Dalmau. No sé, veo que debe ser usted hijo de la inmersión lingüística, porque no ha entendido absolutamente nada de lo que he dicho. Nadie ha apuntado a que los profesionales del sistema no sean buenos. Lo que he dicho es que ustedes no son buenos para el sistema. Son su gestión y su modelo los que no son buenos y los que están acabando con la sanidad pública. ¿Le pongo un ejemplo sangrante para cualquier catalán? El gasto en farmacia para extranjeros se ha disparado un noventa y uno por ciento en solo seis años: hemos pasado de gastarnos 59 millones en el 2018 a más de 113 millones de euros en el 2024. Pero lo más indignante es que el gasto en sanidad para extranjeros que no cotizan ni han cotizado jamás ha crecido un trescientos diez por ciento. De hecho, ha crecido al mismo ritmo que crecen las violaciones desde que Sánchez está en la Moncloa.

Hablan ustedes de aumento de farmacia de un veinticuatro por ciento, de un casi veinticuatro por ciento: de 1.280 millones a 1.580 millones, 300 millones de euros. Aumento del gasto de farmacia ¿para quién? Mire, con el dinero que destinan a gastos de farmacia para extranjeros que no han cotizado ni van a cotizar en la vida, que consumen nuestros recursos pero no aportan absolutamente nada a las arcas públicas, pagaríamos ochenta mil visitas de atención primaria –ochenta mil–, pagaríamos 11.834 días de hospitalización, pagaríamos 2.264 intervenciones de cirugía mayor ambulatoria y podríamos pagar a los enfermos con Alzheimer incipiente los veinticuatro mil euros anuales que cuesta el Legembi, que los socialistas se niegan a probar, abandonando a estos enfermos y a sus familiares.

Es necesario priorizar a los catalanes, y no lo dice ya solamente VOX: es que el cuarenta por ciento de los votantes socialistas piensan que urge prioridad nacional. Lo dice un cuarenta por ciento de los votantes socialistas. Imagínense todo lo que podríamos hacer si dedicasen ustedes el dinero de los impuestos de los catalanes a la salud de los propios catalanes. Imagínense qué sanidad pública podríamos tener dedicando los impuestos no a ampliar la Administración pública y a colocar amiguetes, ni lo dedicasen a la inmigración ilegal o legalizada fraudulentamente. Los catalanes no se verían obligados a pagar una asistencia sanitaria por dos: la que

pagan al sistema público y un seguro privado que a muchos les cuesta quitarse lo de comer para asegurarse que un profesional les atienda cuando lo necesitan, porque no lo tienen asegurado en la sanidad pública.

Y un ejemplo de ello es precisamente el Hospital de Sant Pau. Su fundación gestora acumula pérdidas superiores a los 57,6 millones de euros al cierre del 2025, y la razón no es otra que las puertas giratorias de la izquierda, en este caso Adrià Comella, que ha rotado por todas las altas gerencias del Departamento de Salud y que, bajo su dirección, el gasto en personal aumentó un doce por ciento en dos años, mientras, simultáneamente, se deshacía de sus detractores, que no eran pocos: una treintena de despidos con sus correspondientes indemnizaciones. Sume esto a un nefasto gestor y tiene a uno de los que fueron los mejores hospitales de España con un pufo que obliga a recortes constantes en personal y material sanitario. Altos cargos colocados a dedo, como Comella, con capacidad nula de gestión, sumado al colapso sanitario por la inmigración, y el resultado es que los 407.000 catalanes del área de influencia de Sant Pau tienen que buscar una alternativa, como un seguro privado, para disponer de una asistencia sanitaria de calidad. Ese es el modelo socialista, de Esquerra Republicana y de los comunistas.

Y, miren, no olviden que a todas esas personas ahora mismo es la sanidad privada la que les está salvando la vida, porque la sanidad pública no les ha dado absolutamente nada. Se la han cargado ustedes, los socialistas, los separatistas y los comunistas, con leyes como la de la asistencia sanitaria universal, que ha regalado nuestro sistema máspreciado, la sanidad, a la inmigración ilegal.

Verá, señor Dalmau, cuantas más explicaciones da, más claro está cuál es el objetivo de los socialistas: una sociedad polarizada y dividida en dos, por una parte, cientos de altos cargos con carnet socialista que se llenan los bolsillos, en una administración plagada de Ábalos, de Koldos, de Santos Cerdán, de Marcos Sanjuanés, de hermanísimos, de esposísimas y de señoritas de compañía, y, por otra, inmigración dependiente del sistema que les asegura un remanso de votos para permanecer en la poltrona a la que han llegado mintiendo, engañando y robando. Y todo esto cargado sobre la espalda de los españoles, que se desloman para pagar

unos servicios que no podrán disfrutar, unos servicios públicos robados por ustedes, los socialistas

Gracias.

El president

Gràcies, senyor García Fuster. I ara serà el torn del Grup Parlamentari dels Comuns. I té la paraula el seu portaveu, el senyor Cid.

David Cid Colomer

He de dir que no s'espantin; avui la portaveu de VOX s'ha moderat. L'anterior comissió ens va proposar com a mesura d'estalvi, quan es va presentar el primer acord de pressupostos, eliminar els 300 milions d'euros destinats a la vacunació. Vull dir, vull recordar-ho perquè va dir que era una mesura destinada bàsicament al seu pla, que és antivacunes. Miri, jo li explicaré una cosa: són persones, la gent són persones. I, de fet –ja l'hi he explicat més d'una vegada–, hi ha una cosa que es diu... –segurament vostè l'ha complert–, que és el jurament hipocràtic, que és que haurien d'atendre tota persona que té una necessitat. Ho dic perquè, si estiro el seu argument...

És a dir, miri, també l'hi han explicat més d'una vegada, és a dir, el que genera més despesa, en aquest cas a la sanitat pública, té a veure amb una història d'èxit, que és que, evidentment, l'esperança de vida al nostre país va augmentant i, per tant, tenim gent més gran. És a dir, si estiro el seu argument, doncs segurament en algun moment ens haurem de plantejar... Ah, no, que això ho van fer a Madrid, ja, que es va dir que la gent més gran potser l'hem de deixar morir a les residències perquè, clar, genera massa despesa, eh? Aquest és el model –ara que no m'escolta el Partit Popular–, el seu model d'èxit compartit. Això és la prioritat nacional.

En tot cas, també, deixi'm fer-li un apunt, senyor Fàbrega. No se m'enfadi, però dèficit fiscal entenc que ha existit sempre, no? Hi podríem estar d'acord. Perquè algú, escoltant-lo..., sembla que el 2022, de cop i volta, no?, amb el senyor Giró de conseller d'Economia, txas!, va desaparèixer, en aquest cas, el dèficit fiscal, va haver-hi pressupostos, que es van acordar, va passar el 2022 i el dèficit fiscal va tornar a aparèixer, no? Per tant... *(Veus de fons.)* Com?

Jordi Fàbrega i Sabaté

Des de 1714.

David Cid Colomer

Exacte, sí, sí. Però, per tant, en tot cas... Bé, sí, jo li compro fins i tot lo del 1714. Però, en tot cas, això no ha impedit, no?, que molt anys, perquè vostès han governat la majoria dels anys en democràcia, hagin tingut pressupostos. Fins i tot no ha impedit que hagin acordat amb el Partit Popular en més d'una ocasió aquests pressupostos.

En tot cas, jo també l'hi deia al senyor Fernández. Mirin, una proposta per reduir el dèficit fiscal –segurament podríem discutir amb quina intensitat– és donar suport a un nou sistema de finançament, que són 4.800 milions d'euros, que tots sabem, que tots i totes sabem que bona part del gruix anirà en aquest cas al Departament de Salut. Bé, que ho ha explicat a bastament, no?, des de la consellera de Salut o també la consellera d'Economia.

I, mirin, finalment acabo amb això. Els hi hem donat una caixa d'eines. També tenen deures per fer. I jo crec que aquí una de les qüestions claus, on se la juguen, i precisament per preservar en aquest cas un sistema de salut públic, i, evidentment, per garantir que la ciutadania catalana segueixi, en aquest cas, confiant en aquest sistema sanitari de salut i que no avanci la privatització, perquè, com deia també el conseller Argimon, la veritable privatització del sistema sanitari català és el creixement de les mútues privades... –això no és una frase meva, és una frase, en aquest cas, del conseller Argimon–, se la juguen amb les llistes d'espera. I, per tant, nosaltres el que els hi demanem..., és que a vegades els hi costa molt posar la banya en els acords, i ja entenem que segurament les seves prioritats són unes altres, però, com es deia abans, és a dir, si hi ha un acord, aquest acord s'ha de complir. Hi ha un acord, evidentment, amb el nostre grup parlamentari. I deien: «Hi ha la valentia d'acordar.» I jo crec que també ha d'haver-hi el compromís de complir, eh? I, per tant, els hi diem clarament que situïn com a màxima prioritat, no?, en aquest cas la reducció de les llistes d'espera, que és el que farà, en definitiva, que preservem encara més el que hem de preservar, que és un tresor, que és el patrimoni de la gent treballadora del nostre país, que és el sistema sanitari públic del nostre país.

El president

Moltes gràcies, senyor Cid. I per tancar aquest darrer torn, té la paraula la portaveu del Grup Parlamentari dels Socialistes i Units per Avançar, la senyora Jaurrieta. Endavant.

Sara Jaurrieta Guarner

Gràcies, president. Bé, que abans m'he quedat amb poc temps i, per tant, no he pogut donar resposta a una qüestió que havia plantejat el diputat de Junts sobre la vaga de metges que deia que hi ha a Catalunya. Simplement ajustar-ho a la realitat. Hi ha una vaga a tot Espanya convocada per la qüestió de l'estatut marc, i aquí a Catalunya ha tingut un seguiment aproximadament d'un sis per cent . I, re, volia fer esment d'això.

El Partit Popular. Sap greu, sap greu i sorprèn, no?, que, davant de l'oportunitat de poder debatre sobre el model de sanitat, el model de salut del sistema català i uns pressupostos, doncs vostès agafin els arguments de la corrupció, no? L'únic partit que té una sentència ferma sobre finançament irregular estructural que digui això. I, a més, que citi..., condemnen ja una persona, no?, se salten la presumpció d'innocència, no? Sembla ser que tenen molta pressa. I molta pressa, per què? Perquè a l'hora d'exposar, política, un model sanitari per poder parlar sobre això doncs s'ho estalvien i no ho aborden. Per tant, no m'ha deixat de sorprendre.

A VOX dir-li que, efectivament, no?, parlen d'un model d'explotació i de mercat negre que no compartim, per humanitat i fins i tot per poder regularitzar les persones que ja estan aquí treballant i que puguin contribuir també doncs a les arques públiques.

Estem davant d'uns pressupostos que aglutinen doncs tres grups parlamentaris, per tant, no només els quaranta-dos diputats que donen suport al Govern, sinó que fan entre tots una suma de seixanta-vuit diputats i diputades i, per tant, aglutinen una conjunció de representants de la ciutadania i que elaboren doncs un model que representa un gruix molt ampli de les esquerres del nostre país. I, davant dels reptes que afronta doncs la nostra comunitat autònoma, hi han solucions..., podem trobar o la paràlisi i la queixa, com alguns grups fan, o buscar sortides i possibles solucions. Estem davant d'uns pressupostos per al sistema sanitari de 13.840 milions d'euros per a l'any 2026, amb l'objectiu d'arribar a més de 17.000 milions d'euros per a als

anys 2027, 2028 si entremig aprovem el sistema de finançament autonòmic, que entenc que, per les intervencions que aquí s'han fet, hi han molts grups que podrien votar-hi a favor.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora Jaurrieta. Honorable conseller, per quinze minuts li donem la paraula. Gràcies.

El conseller de la Presidència (Albert Dalmau Miranda)

D'acord. Els hi prometo que no els acabarem pagant. Jo crec que... Mirin, jo és la primera vegada que venia en aquesta Comissió de Salut. I, honestament, dic que crec que tots plegats hem d'intentar contribuir a fer un debat que vagi enfocat a millorar el sistema. Si no, convertirem... Dic, no sé si avui hi ha molta gent mirant-nos, però fem tots plegats, tots –incloc també el Govern–, tots plegats un debat que vagi a contribuir a millorar el sistema. Intentem fer-lo amb el rigor de saber d'on venim, de quines responsabilitats hem ostentat tots en el passat, de com de corresponsables som d'haver-nos passat el testimoni del país i què hem de fer en el futur. Jo només demano que ho fem, això, que tots plegats intentem contribuir a fer del nostre país un país millor.

I que si volem projectar què ha de passar en els propers deu anys a Catalunya, assentem quines son les prioritats –n'he explicat vuit, que són les que ha fixat el Departament de Salut–, que ho fem amb mirada llarga i estabilitat, que és un bé que hem trobat a faltar moltes vegades en el nostre país, amb estabilitat i mirada llarga. Crec que és molt difícil poder afrontar els grans debats de fons, les grans transformacions, els grans reptes immediats que tenim si, diguem-ne, cada dos mesos canvien les prioritats, els consellers, els departaments i, per tant, amb estabilitat [#13.18]. Que ho fem amb voluntat de consens entre el sector públic i el sector privat. No es pot entendre el nostre país sense la col·laboració publicoprivada, des dels que defensem el valor que té allò públic, però sense col·laboració publicoprivada no ens en sortirem. Que ho fem amb grans acords per tirar endavant pressupostos, com és aquest acord amb el Grup dels Comuns i amb el Grup d'Esquerra Republicana. També els hi he dit al Grup de Junts, al Grup del Partit

Popular amb menys expectatives, però que crec que tenen coses, vostès, a aportar en el país, no s'hi apartin de poder-ho fer.

Crec que és el millor antídoto contra els discursos d'aquells que venen a abaixar la persiana del sistema. Perquè aprofiten la desconfiança creixent, l'escepticisme, que és un mal del nostre temps. Jo els hi he de dir, en el combat que tenim de fons dels valors, crec que una de les coses que hem de poder combatre en el nostre país té a veure amb l'escepticisme, aquest de: «Bé, acorden, però no compliran.» «Bé, aproven un pressupost, però no es farà.» No, acorden i es complirà. El país fa avenços, els projectes van sortint i, per tant, dic, crec que honestament és un debat que hem de poder tenir, no?

Han fet una reflexió sobre la manca de professionals. Jo he de dir: els metges que estan entrant avui al sistema són els que van entrar a la facultat l'any 16, i les infermeres, l'any 22. I jo sé que el nostre país té un repte de professionals, especialment –ho saben– perquè, en l'àmbit dels estudiants de medicina –ho hem dit–, hi han estudiants excel·lents a casa nostra que es queden fora d'entrar al sistema, i per això hem proposat doblar

Fitxer 37CS13

les places d'estudiants de Medicina, i busquem les fórmules dintre del marc actual per poder augmentar aquestes places d'estudiants de Medicina, començant, com saben, l'any vinent, per una part, d'oferta en l'àmbit privat, també en l'àmbit públic.

També per aquest acord que hem arribat en l'àmbit de la Universitat de Vic, Catalunya Central, per poder també retenir estudiants en el conjunt del territori, perquè és un element essencial del sistema per poder garantir que aquests estudiants excel·lents que hi ha a Catalunya accedeixin a les places de Medicina, perquè volem professionals que parlin català, que és un element central, no? I, per tant, aquest sí que era un apunt que abans m'he quedat pendent de fer, que em semblava que era rellevant, i que, per tant, el Govern ha començat a abordar.

Sobre les qüestions del finançament estructural. Crec que n'hem parlat àmpliament. Tenim una oportunitat. Jo no sé si estem esperant des del 1714. Li puc assegurar

que portem tretze anys esperant el sistema de finançament, i, per tant, crec que, a Catalunya, algunes formacions polítiques tenen...

Jo li reconec, vostè és independentista; jo no ho soc. Ja se m'ha notat. Puc dir de moltes maneres no ho soc. No vol dir que no tingui ambició nacional pel nostre país, no vol dir que no defensi l'autogovern. No sé on ens ha portat la seva.

Jo li dic, crec que avancem en autogovern reforçant el sistema de finançament, reforçant la llengua, reforçant els Mossos d'Esquadra, enfortint les infraestructures. Crec que avancem des d'aquest punt de vista.

Però crec que hi ha algunes formacions polítiques que tenen, i li dic, honestament, en el cas de Junts, algun problema en l'àmbit del mentrestant, perquè la seva aspiració nacional pot ser diferent de la meva, i en el mentrestant què? Perquè el mentrestant res, portem tretze anys així, en l'àmbit del sistema de finançament.

I el Grup d'Esquerra Republicana té un horitzó nacional diferent del meu, però hem convingut que creiem que el país necessita avançar i que el país, davant d'una possibilitat d'augmentar recursos, crec que...

I, per tant, no vull situar com un debat retòric del Parlament, perquè jo li pugui dir a vostè i puguem confrontar sobre... Ho dic honestament. Vostès tenen una responsabilitat important quan aquest debat arribi al Congrés dels Diputats, i el país els espera. No els ho dic com un retret. No els volem en un racó; els volem formant part de la solució.

I, per tant, crec que quan aquest debat vingui, hi serà. De la mateixa manera que ha passat amb el debat sobre el Consorci d'Inversions. Que a Catalunya hi ha un problema de l'execució de les inversions de l'Estat és obvi. No ens ho ha d'explicar ningú. És obvi, ho veiem.

Jo li podria dir, crec que no només és a Catalunya. A Madrid, no. A Madrid s'executa el dos-cents per cent. Però si ja li dic jo, i crec que això respon... Vostè creu que això respon a qüestions polítiques deliberades; jo crec que respon a qüestions que tenen a veure amb la gestió i amb la planificació. Són dues aproximacions diferents per arribar al mateix resultat. No s'executa prou.

Hem posat propostes damunt de la taula, en aquest sentit, i hem posat una proposta per poder, primer, assegurar que els recursos no es perdin, que es puguin traspasar d'un any a l'altre, i dos, per executar des de la proximitat. I vostès hi han votat en contra, i crec que no és positiu per al país. No hi aporta res.

I, per tant, ho dic honestament. Quan el país ha de guanyar, vostès hi són cridats i vostès tenen un rol a jugar. És una cosa que els ha de diferenciar vostès d'altres formacions polítiques. I, per tant, crec que, en aquest sentit, doncs, aquesta crida a la responsabilitat, no?

El diputat del Partit Popular ha fet algunes mencions a la qüestió del català, i evidentment que és important per al nostre sistema. Que vostè no vol que els metges a Catalunya, els metges, les metgesses, les infermeres, el conjunt dels professionals del sistema sanitari puguin parlar català?

Jo vull un sistema que atregui talent, i que atregui talent de tot el món i de tot Espanya, però també vull un sistema que pugui garantir que els pacients, a Catalunya, puguin ser atesos en català.

I, per tant, que faci compatible, primer, les facilitats d'accés dels nostres estudiants a les carreres medicina, que és un element important. Dos, a l'acompanyament en la formació d'aquelles persones que venen a Catalunya. Vaig poder visitar gairebé clandestinament amb el departament una operació cor a l'Hospital Vall d'Hebron, amb una metgessa de Madrid que ens explicava, amb un català perfecte, el que estava realitzant. Crec que és una part de l'èxit del nostre sistema, i, per tant, crec que aquest és un element rellevant, no?

I sobre la diputada de VOX, honestament, la seva visió del món està a les antípodes del nostre, és obvi. Jo li he de dir que des d'un punt de vista d'humanisme, que ja no té a veure ni amb el socialisme ni amb l'isme que defineixi la seva ideologia política, ens hauria de poder ser un espai de trobada a tots, d'entendre que té a veure amb la dignitat humana, amb la dignitat de les persones, li ha recordat abans al diputat Cid, amb el jurament hipocràtic que vostè va fer.

M'ha preguntat a mi si soc fill de la immersió lingüística. Soc fill de dos metges, de pare metge i mare metge, i per això poso en valor el sistema de salut de Catalunya. També soc fill de la immersió lingüística, la qual cosa valoro, perquè fa que, diguem-

ne, amb les diferents posicions que puguem tenir nacionals de Catalunya, entenguem que hi ha un element que té a veure amb la nostra identitat, la nostra cultura i la nostra llengua. I, per tant, evidentment, li dic, sí, el mateix que he dit en relació amb el Partit Popular sobre aquesta qüestió.

Sobre la qüestió dels estrangers. Jo crec que després s'ho ha respost vostè mateixa, no? Al nostre país ja fa molts anys que el sistema de salut no té a veure amb les cotitzacions. Té a veure amb la residència efectiva, fruit de la llei d'universalització, que és un element central del nostre estat del benestar.

I vostè, li he de dir, parla, a vegades, de les persones estrangeres gairebé com si fossin coses, no com si fossin persones. I crec que és una reflexió que ens hem de fer.

Poden ser molt les diferències que vostè, i pot pensar el que vulgui, i sé que, a més, aquests dies, diguem-ne, deuen facilitar que puguem fer aquest debat sobre els límits i drets de tot el que passa a Madrid.

Honestament, vostè està tan allunyada de nosaltres sobre què pensem sobre la dignitat de la vida humana, sobre la concepció de la vida humana. Parla de les persones estrangeres com si no hi haguessin persones estrangeres netejant un hospital, sent metges o anestesistes en un hospital, conduint una ambulància en el nostre país, que no formen part del sistema.

I, a més, li ho dic, en el cas de la regularització que vostès critiquen, estem fent una regularització perquè aquelles persones que ja viuen al nostre país puguin cotitzar, puguin contribuir, no només rebre.

Jo ja sé que fan una contribució efectiva al país, però volem que ho puguin fer legalment. I aquest és un element central també per a la sostenibilitat del nostre sistema.

Li vaig recordar ahir, i no m'agrada recordar-ho tantes vegades, però al diputat de VOX de la seva formació, perquè veig que tots fan el mateix discurs, una frase de Sant Joan que diu: «Qui no estima el que veu no pot estimar el qui no veu.» Crec que té bastant a veure amb la dignitat de les persones sobre les que avui hem abordat.

Moltíssimes gràcies.

El president

Moltes gràcies, honorable conseller. Amb això tanquem la comissió. Ha estat intensa. Hem superat les tres hores de debat. La comissió desitja que la consellera Pané torni ben aviat, però sàpiga, conseller Dalmau, que aquesta també és la seva comissió.

Moltes gràcies.

Aixequem la sessió.

La sessió s'aixeca a...

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT